T-UK-639

Registered No. M. 2909.

ஓம்.

வேத புருஷாய நம :

ரிக் வேதம்.

The Rig-Veda Samhita.

(Published in Monthly Parts.)

மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு அத்தியாயமாக வெளிவருவது.

" எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்."

VOL. ... 1.	1933ஞ அக்டோபர்மீ	PART ... 6.
அஷ்டகம் 1.		அத்தியாயம் 6.

ஆசிரியர்: சிவத்தியாநாநந்த மஹர்ஷி.

'What can be more tedious than the Veda, and yet what can be more interesting, if once we know that it is the first word spoken by the Aryan man?'.— MAX MULLER.

'The Great interest of the Rig-Veda is, in fact, historical rather than poetical.'— GRIFFITH.

'True and honest scholars whose conscience tells them that they have done their best, and who care for the subject on which they are engaged more than for the praise of benevolent or the blame of malignant critics, ought not to take any notice of merely frivolous censure.'— MAX MULLER.

உயர்ந்த காகிதப் பதிப்பு 8-பாகங்களுக்கு ரூபா 8. மலாய்நாடுகளுக்கு ரூ. 10.	Foreign for 8 Parts 16 sh.	இளேஸ் காகிதப் பதிப்பு 8-பாகங்களுக்கு ரூபா 4. மலாய்நாடுகளுக்கு ரூ. 5.

VEDA PRAVACHANA MANDIR,

ROYAPETTAH, MADRAS.

(Founded by Maharshi Sivadhyanananda, the Vedic Bard in Tamil)

(All correspondence to be addressed to the Secretary.)

Rig-Veda in Tamil is being published in 64 Monthly parts from April 1933, each part containing one chapter in full with elaborate notes. The whole of the Rig-Veda consists of 64 chapters.

Since 8 chapters make one Ashtaka or Volume, the rates of subscription are given only for 8 parts at a time.

The rates are :—

I. Featherweight Paper Edition.

			Ordinary.			
(*a*)	Subscription	for 8 parts ...	Rs.	8	0	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	60	0	0
			For Pandits & Students.			
(*a*)	„	for 8 parts ...	Rs.	7	0	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	55	0	0

II. Glazed Paper Edition.

			Ordinary.			
(*a*)	Subscription	for 8 parts ...	Rs.	4	0	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	30	0	0
			For Pandits & Students.			
(*a*)	„	for 8 parts ...	Rs.	3	8	0
(*b*)	„	for 64 „ ...	„	27	8	0

Payable in Advance. Orders for concession rates should reach the Secretary with remittances.

(See inside cover 3rd page also.)

T-UN-639

AN EARNEST AND HUMBLE REQUEST.

Six parts of the First Ashtaka have already appeared. There are only two more parts for the first volume. Those that have not as yet sent their subscriptions are requested to send Rs. 4/- for the Tamil alone and Rs. 5/- for Tamil and Sanskrit Text which appears as an appendix to the first Ashtaka. The Superior Edition with Sanskrit original costs only Rs. 8.

முதல் ஆறு பாகங்கள் வெளியாய் விட்டன. முதலஷ்டகம் பூர்த்தியாக இன்னும் இரண்டு பாகங்களே மிகுந்துள்ளன. சந்தாத் தொகையை அனுப்பாதவர்கள் தயவு செய்து தமிழுக்கு மட்டுமெனில் ரூ. 4/-ஐயும், தமிழும் ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் ஆகிய இரண்டுக்குமெனில் ரூ. 5/-ஐயும் உடனே அனுப்பி உதவி புரிவார்களாக. உயர்ந்த பிரதியெனில் ரூபாய் 8-க்கே வடமொழி தென்மொழி இரண்டும் அனுப்பப் பெறும்.

ROYAPETTAH, MADRAS,
18—10—'33.

SECRETARY,
Veda Pravachana Mandir.

THE ARDRA

A popular research magazine devoted mainly to the exposition of the racial and cultural unity of the ancient Aryans and Dravidians of India and Ceylon. Published once in two months. Contains very valuable articles from the pen of very able Educationists like Dr. P. S. Subrahmanya Sastrial, Rev. S. Gnanaprakasar and others. Annual subscription Rs. 2—8—0.

APPLY TO **:—The Managing Editor,**
THE ARDRA, Vannarponnai West, Jaffna, Ceylon.

அநுபவஸாரம்.

கன்னடத்தில் ஸ்ரீநிஜகுண சிவயோகிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அத்வைத நூலைச் சென்னை ஸ்ரீமான் S. C. நாகி செட்டியாரவர்கள் தமிழுலகத்துக் குபயோகமாம்வண்ணம் மொழிபெயர்த்துதவியது. குரு சீட ஸம்வாதமாக எழுதப் பட்டுள்ள இந்நூலைப் படிப்பவர்க்கு ஆதி சங்கராது உள்ளம் நன்கு விளங்கும். அநேக அரிய உண்மைகளைத் தெளிவான வசன நடையில் சுருதிப் பிரமாணங்களோடு விளக்குவது. விலை அணு 5. வேண்டுவோர், குரு பஸவா அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட், பார்க் டவுன், சென்னை என்ற விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெறவும்.

சில அரிய தமிழ் நூல்கள்.

		ரூ.	அ.	பை
1.	**சித்தாந்த சிகாமணி.** துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றியது. விபூதி, ருத்திராக்ஷம், பஞ்சாக்ஷரம், குருலிங்க ஜங்கம அநுஷ்டானங்கள் இவற்றை நன்கு விளக்குவது. ஸ்ரீமான் S. C. நாகி செட்டியாரவர்கள் எழுதிய விரிவுரை விளக்கங்களோடும் ஹாப்டோன் படங்களோடும் கூடியது. சைவ அபிமானிகள் அவசியம் படித்தறிய வேண்டிய நூல். விலை	2	8	0
2.	**வசவபுராணம்.** இரண்டாம் சம்புவாகிய நந்தியெம்பெருமான் வஸவ தேவராக உலகில் அவதரித்து ஆற்றிய திருவிளையாடல்களை விளக்குவது. பெரியபுராண சரித்திரங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ராயல் ஒன்றுக்கு எட்டு அளவில் 1000-பக்கங்களுள்ளது. உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்தது. வேதாகம வடமொழி மேற்கோள்களோடு பதவுரையும், உரைவிளக்கங்களும் கூடியது. படிக்கப்படிக்கத் தெவிட்டாதது. விலை	8	0	0
3.	**வீரசைவ விளக்க வினாவிடை.** ஆதிகாலந் தொட்டு வீரசைவம் எப்படி வழங்கி வந்ததென்பதை வடமொழி வேத வேதாந்த ஆகம வசன மேற்கோள்களோடு எடுத்துக் காட்டி நல்ல எளியவசன நடையில் குருசீட ஸம்வாதமாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் சுமார் 300-பக்கங்கள் கொண்ட மூன்று பாகங்களோடு கூடியது. மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் வி. சுவாமிநாதய்யர் அவர்கள் முதலிய பெரியார்களது அபிப்பிராயங்களோடு கூடியது. விலை	0	12	0
4.	**வீராசாரக்கட்டளை**	0	1	0
5.	**பிக்ஷாடன நவமணிமாலை உரையுடன்**	0	2	0
6.	**பெரியநாயகியம்மை விருத்தம் ஷை**	0	3	0
7.	**அநுபவஸாரம்**	0	5	0

குரு பசவா அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,

தபாற்பெட்டி 510,

பார்க் டவுன், சென்னை.

GURU BASAVA & Co., Ltd.,

P. O. Box 510,

P. T.. MADRAS.

தொக்க யாங்க ளுவப்பிற் றுதிக்கும்போ
தக்கண மே யுதவி யளிக்கவே.

(இ-ள்.) எல்லாக் கருமங்களிலும் துதிக்கப்படுபவனே! அக்கினியே! உன்னைக் காயத்ரிச் சந்தஸாலான சூக்தங்களால் யாங்கள் துதிக்கும்போது நீ உனது உதவிகளால் எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக.—(எ-று.)

8. இன்மை நீக்கு மியைவலிப் பொன்னினைத்
தின்மை யாளர் செருவிற் றொடாததை
நன்மை மிக்கதை நாடி யெங்கட் கங்கி
வன்மை சேர மகிழ்ந்தளி யென்றுமே.

(இ-ள்.) தரித்திரத்தை நீக்கும் வலிமை பொருந்திய தனத்தைத், தீமை செய்பவர்களாகிய பகைவர்கள் எந்த யுத்தத்திலும் தொடமுடியாததை, வரேண்யமானதை, அக்கினியே, நீ தேடி யெங்களுக்குப் பலம் பொருந்தும்படி யளிப்பாயாக.—(எ-று.)

9. ஆயு ளோங்கிட வெங்களை யோம்பலோ
டேயு மின்பமு மெண்ணரு ஞானமும்
ஈயு நற்றன மக்கினி யெங்களுக்
காயுண் முற்றும்வாழ் வோங்க வளிக்கவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுக்கு ஆயுள் விருத்தியாகும் வண்ணம் எங்களைப் பாதுகாத்துச் சுகத்தையும், நல்ல ஞானத்தையும் தரும் தனத்தை எங்களுடைய ஆயுட்கால முழுவதும் வாழ்வு சிறந்து நிற்கும் விதமாக வளிப்பாயாக.—(எ-று.)

10. செல்வ நாடுஞ் செறிமனக் கோதம
எல்வளக் கொழுந் தேற்ற வங்கிப்பொருட்
டொல்லுந் தூய்மை யுயர்குண வாசகஞ்
சொல்லும் பண்ணைத் தொடுத்துத் தருகவே.

(இ-ள்.) செல்வத்தை விரும்பும் மனநிறைந்த கோதமனே! ஒளி மிகுந்த கொழுந்துகளோடுகூடிய அக்கினியின் பொருட்டு அக்கினியின் உயர்ந்தகுணங்களை யெடுத்துரைக்கும் சுத்தமான வாசகங்களாற் சொல்லும் பண்களைப் பாடித்தருவாயாக. —(எ-று.) திக்மசோச்சிஷ: கொழுந்துவிட்டெரியும் சோதி யோடு கூடியவன்.

11. சேய்மை யண்மை செறிந்தெமை வாட்டத்தி
னேய்மை செய்திடு நொய்ய பகைஞர்கள்

வாய்மையாக நலிவுறல்; எங்களைத்
தூய்மை யங்கி சுகமுற வோம்பவே.

(இ-ள்.) தூரத்திலும், சமீபத்திலு மிருந்து எங்களை ஹிம்சிக்கும் சத்துருக்கள் உண்மையாகவே நாசத்தை யடையட்டும். அக்கினியே, எங்களுக்குச் சுகமுண்டாகும்படி எங்களை வளர்ப்பாயாக.—(எ-று.)

12. ஆயிரக்கணன், அங்கி, அரக்கரைப்,
பாய பார்வை பரந்தவன், ஓட்டுவான்;
தூய தேவரைக் கூட்டுந் துணைவனுய்
ஏயு மெம்மறை யேற்றவன் போற்றுவான்.

(இ-ள்.) ஸஹஸ்ராக்ஷனும், ஒரே பார்வையில் எல்லாவற்றையும் பார்க்கக்கூடியவனுமான அக்கினி ராக்ஷஸர்களை யக்ஞதலத்தினின்றும் ஓட்டிவிடுவான். எமது உக்தங்களை யேற்குமவ்வக்கினி ஹோதாவாய் (தேவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வருபவனுய்)த் தேவர்களைத் துதிக்கிறுன்.—(எ-று.)

வருக்கம் 28.

80. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 7.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன் கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: பங்க்தி. தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. உத்தம வலியோய்! சம்ப முயர்த்தவ வுனை மறையோன்,
மத்தநற் சோம முண்டிவ் வகையுனைக் கீர்த்தி தோன்ற
வைத்தனன்; நீயு முன்றன் வலியினு லகியை யென்று
மித்தரை யிடர்ப்படுத்தா தேகென விறையி னேட்டிச்
சுத்தமாக்கினை புவியைச் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) உத்தமமான பலவானே! வச்சிரியே! பிரஹ்மங்களை (மறைகளை)க் கூறுவோனுன பிராஹ்மணன் மதத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடித்து இம்மாதிரியாக உனது கீர்த்தி விளங்கும்படி உன்னைச் சிறப்பித்தான். நீயும் உன் வலிமையினுல் 'பூமியைத் தொந்தரவு செய்யாதபடி ஓடுவாயாக' என்று விருத்திரனை (அகியை) விரட்டிவிட்டு உனது சொந்தத் தலைமை

யினை யெல்லாருக்கும் பிரகடன (விளம்பர)ப் படுத்திக்கொண்டு பூமியைச் சுத்தப்படுத்தினை.—(எ-று.) அர்ச்சித்தல், ஈண்டு பிரகடனம் செய்தல், அல்லது விளம்பரம் செய்தல். அகி, விருத்திரன்.

2. பெருக்கெடுத் தொழுகுஞ் சோமம் பெருமதம் விளைக்குஞ்சாறு
செருக்கொடு சேனந் தந்த சுதையினை மாந்த மத்தம்
வருத்தியது, அசனிவாய்ந்தோய்! அந்தரநீர்க்கணின்றும்
விருத்திரன் றனைவெருட்டிவெகுண்டிடர்செய்யேலென்று
துரத்தினை கொன்றாயுன்றன் சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) வச்சிரத்தோடு கூடியவனே! பெருக்கெடுத்து ஒழுகுவதும், மதத்தை விளைவிப்பதும், சேன (பருந்து) வுருவோடிருந்த காயத்ரி கொண்டுவந்து கொடுத்ததுமான சோமச் சுதை உனக்குக் களிப்பை யூட்டிற்று. உன்னுடைய தலைமையை யாவர்க்கும் விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டு, அந்தரிட்சத்தி லுள்ள நீரிலிருந்தும் விருத்திரனை நீ துரத்திக் கொன்றாய்.—(எ-று.) "அக்கினி ஸோமர்களே! உங்களுள் அக்கினியை மாதரிச்வான் விண்ணின்றும் கொண்டுவந்தான். சோமனைச் சேனப் பட்சி யுருவத்தோடு கூடிய காயத்ரி பெரு மலையின் மேலுள்ள ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து பலாத்காரமாகக் கொண்டுவந்தான்." என்பது மண். 1, சூக். 93, செய். 6ல் சொல்லப்படுகிறது. சேனம், ச்யேந: சம்ஸநீயகதிமான், புகழத்தக்க வேகத்தோடுகூடியவன் என்பது பொருள். அதாவது கருடனும்.

3. முந்துறச் சிறப்பிற் செல்க; முட்டுகவொன்னார் தம்மை
நிந்தனை படைத் தன்னாரும் நிலையழிந் தேகுமாறு;
சந்திசெய்தெதிர்க்கவுன்றன்சம்பமுமடங்காவாற்றற்(று);
இந்திர, வுன்மொய்ம்பாண்மை யிரிப்பதாம்;எழிலிவாட்டிச்
சுந்தர நீரைக் கொள்க சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நேராகச் செல்லுக; சிறப்புப்பொருந்தும்படி பகைவர்களை முன்னிடுக. அவர்கள் நிலை கெட்டழியுமாறு அவர்களைச் சந்திசெய்து எதிர்ப்பாயாக. உனது வச்சிராயுதம் அடங்காத வல்லமையுள்ளது. உனது பலமும் ஆண்மையுள்ள புருஷர்களை யடக்க வல்லது. உன்னுடைய சொந்தத் தலைமையை விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டு, விருத்திரனாகிய மேகத்தை வாட்டி நீரைப் பெறுவாயாக.—(எ-று.)

4. பூமியின் மேலும் வேந்தே பொடித்தனை யந்தரத்தும்
நாமற வழித்தாய் நன்னர் விருத்திரன் றன்னை நாடிக்;

காமுறுசீவ னேம்புங் கடிபெய லுதகம், கூறி
யேமுறு மருதர் சூழ வியைந்ததைக் கீழ்நோக்குற்றுச்
சோமநின்றெழுகுவிப்பாய் சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! விருத்திரனை நீ பூமியின்மேலும் கொன்றனை, ஆகாயத்திலுங் கொன்றனை. உனது சொந்த மேன்மையை எண்ணிப் பிரகடனஞ் செய்து கொண்டு, பிராணிகளைப் பாதுகாக்கும் தண்ணீர் (கூட்டமாகக் களிக்கும்) மருத்துக்களோடு கூடியதை ஆகாயத்தினின்றும் விழும்படி செய்வாயாக. -(எ-று.) கடிபெயலுதகம், மழை நீர். அந் நீர் மருத்துக்களோடு கூடியது. ஸோமம், ஆகாயம். வேந்தன் என்னுஞ் சொல் இந் நூல் முழுவதும் இந்திரன் என்னும் பொருளிலேயே வரும்.

5. கோபங் கொண்டவனும் வேந்தன் கொதித் தெதிரியின் மேற்பாய்ந்தே
யாபங்க ளுறு திக்கு மகன்று கீழொழுகுமாறு
தாபங்கொ ணடுக்கஞ் சாலத் தாங்கிய விருத்திரன்றன்
பாபங்கொ ளநுவி னேங்கி வச்சிரப் படையி னன்னான்
சோபங்கொண் டழியக் கொன்றான் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்ட விந்திரன், தனது சொந்தப் பெருமை யெல்லார்க்குந் தெரியும்படி செய்து கொண்டு, மழை நீர் நாலா பக்கங்களிலுஞ் சிதறிக் கீழ் விழும்படி, நடுக்கத்திற் பொருந்திய விருத்திரனது தாடையில் தனது வச்சிராயுதத்தால் அவனழியும்படி யடித்துக் கொன்றான்.—(எ-று.) ஆபம், நீர். வேந்தன், இந்திரன். அநு, ஹநு, கதுப்பு, தாடை.

வருக்கம் 29.

6. கணுக்க ணூறுள்ள தண்டம் வச்சிரங் கையிற் றாங்கி
யணுக்களாப்பொடிக்கின்றானல் விருத்திரன் கனத்தடித்தே
வணக்குறு போற்றி கூறு மாற்றத்திற் கழி மகிழ்ச்சி
யிணக்குற நின்ற வேந்த னியைக்கின்றான் றோழர்க்காகச்
சுணக்குறாவனமார்க்கத்தைச் சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரன் நூறு கணுக்களோடுகூடிய ஆயுதமாகிய வச்சிரத்தினால் விருத்திரனது கன்னத்தி லடித்து அவனைத் துகள்படுத்துகிறான். பின்னும் அவன் தனது சொந்தத் தலைமையைப் பிரகடனஞ் செய்துகொண்டு, வணக்கத்தோடு கூடிய ஸ்தோதாக்கள் கூறும் ஸ்துதிகளில் மிகவும் மகிழ்ந்து தனக்குச் சமானமான தோழர்களெனச் சொல்லப் படும் அந்த ஸ்தோதாக்களுக்கு வேண்டிய அன்னம் கிடைக்கும்

வழியை இச்சிக்கிருன் (தேடிச்சேர்க்கிருன் என்றபடி.)--(எ-று.) கனம், கன்ன மென்பதின் இடைக் குறை. அனம், அற்றே, அன்ன மென்பதன் இடைக்குறையாம். போற்றி, ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவன். இச் சொல் மலையாளத்தில் போத்தி என வழங்கும். சுணக்கம்-வாட்டம், குறைவு. சுணக்குரு மார்க்கம் குறையாத வழி. வச்சிராயுதம் நூறு சுணுக்க ளுள்ள தென்பது இதனுற் போதரும்.

7. மேக வாகனனும் வேக்தே குலிச வெம்படையா யுன்றன்
சேகுறு திறமையொன்னுர் செருக்கலாவலிமைத் தாமால்;
ஏகமா மாயை சான்றே யுலகினுக் கிடுக்க ணூட்ட
வேகுமம்மிருகந் தன்னையெண் ணுமுன்மாயைதன்னுற்
சோகமார்ந்துற முடித்தாய் சுயவிறைமையையர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) மேகவாகனனுகிய இந்திரனே! வச்சிராயுதத்தை யுடையவனே! உனது வீரியமானது பகைவரா லழிக்க முடியாததாம். (அந்த வீரியத்தைக் கொண்டேதான்) உனது சொந்த மேன்மையைப் பிரகடனம் செய்து கொண்டு, மாயை மிகுந்து உலகத்துக்கு உபத்திரவத்தைச் செய்யு மந்த மிருக ரூபத்தோடு தோன்றிய விருத்திரனை உனது மாயையினுற் கொன்ருய்.—(எ-று.)

8. இந்திர வுன்னு லேவும் வச்சிரம் பலவா யோங்கி
யந்தரத் தடைபட்டுள்ள வாறுகள் பதிற்றென்பானுஞ்
சிந்துற வடித்த; உன்றன் வீரியஞ் செயிக்கொணுதால்;
முந்துறு முன்கை யாற்றல் மொழியுறுந் தன்மை சாராச்
சுந்தரப் பெருமைத்தைய சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னுல் வீசப்படும் வச்சிராயுதங்கள் பலவாக நிறைந்து அந்தரத்தில் அடைபட்டுள்ள தொண்ணூறு நதிகளையும் மழையாகக் கொட்டும்படி யடித்தன. உனது வீரியமானது மகத்தானது அல்லது பிறராற் சயிக்க முடியாதது. உனது சொந்த மேன்மையைப் பிரகடனஞ்செய்து கொண்டுள்ள, உனது கைகளின் வல்லமை சொல்ல முடியாததாம்.—(எ-று.)

9. ஆயிரம் பேர்க ளொன்ரு யணைந் தருச்சிக்கின்ருரால்;
மேயபே ரிருபதின்மர் வேண்டி யெக்காலும் போற்றைப்
பாயபேரொலியினுர்த்தார்பகர்ந்தனர்பதிற்றுப்பத்துக்
காயன விருடி மார்க ளடிக்கடி; இந்திரற்குத்
தூயநன்மறை தூக்கிற்ருற்சுயவிறைமையையர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) ஆயிரம்பேர் இந்திரனிடத்து ஒன்ருகக்கூடி யருச்சிக்கின்ருர்கள். யாகத்திற் பொருந்திய இருபதுபேரும் எல்லாவிடத்தும் சூழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் செய்தனர். அடிக்கடி நூறு (நூற்றுக்கணக்கான) ரிஷிகள் அவனுடைய புகழைக் கூறினுர்கள். இந்திரனுக்காகப் பிரஹ்மங்கள் (மந்திரங்கள், அவியுணவென்பார்சாயணர்) அவனது சொந்த மேன்மையைப் பிரகடனஞ்செய்து தூக்கப்பட்டன.—(எ-று.) 20 பேர் 16 ரித் விஜர்களும், யஜமானனும், அவன் பத்தினியும், ஸதஸ்யனும், சமிதாவுமாக இருபதின்மராம். ஸதஸ்யன், பிழை திருத்து வோன். சமிதா, யாகப் பசுவைக் கொல்வோன்; தூக்கிற்று செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது.

10. விருத்திரன் பலத்தை வேந்தன் வெட்டினுன்; படைக்கலத்தை
யுருத்தெழுந்தன் படையா லொழித்தனன்; அவனவ் வாண்மை
பெருத்த தன்மையதால்; பேசின் விருத்திரன்றன்னைச்சால
வருத்தியேகொன்ருன்; அன்னுன் வலியினுற் றகைத்த நீரைத்
தூத்தியே கட்டவிழ்த்தான் சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) விருத்திரனுடைய பலத்தைத் (தனது பலத்தி னுல், இந்திர னழித்தான். அவனது ஆயுதத்தைத் தனது ஆயுதத்தாலொழித்தான். அவ் விந்திரனுடைய பும்ஸத்துவம் (ஆண்மை) மகத்தானது. விருத்திரனைக் கொன்று தனது சொந்த மேன்மையைப் பிரகடனஞ்செய்து கொண்டு, அவன் அடைத்து வைத்திருந்த நீரை யவிழ்த்துவிட்டான்.—(எ-று.) அவன் ஆறன் ருெகை.

11. பொச்சமில் பெருமை சார்ந்த புவியொடு வானிரண்டு
மச்சமுற் றுனது கோப மாற்றலா ததிர்ந்த வைய,
வச்சிரப்படையோய், சூழ்ந்தமருத்துவர் துணைகொண்டுள்ளோய்,
நச்சுறு மிந்திரா நீ நண்ணுமுன் வலியாற் பாம்பைத்
துச்சமாய்க்கொன்ற போதுன்சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதந்தரித்தவனே! மருத்துக்களுடைய துணை வாய்ந்து அவர்களால் சூழப்பட்டவனே! இந்திரனே! நீ உனது சொந்த ஆதிபத்யத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து உனது பலத்தினுல் விருத்திரனுகிய பாம்பைக் கொன்றபொழுது மகத்துவத்திற் சிறந்த வானம் பூமிகள் உனது கோபத்தைக் கண்டு பயந்து நடுக்கமுற்றன.—(எ-று.)

12. கடகடவென வசைத்து விருத்திரற் கலக்குங் காலும்
இடியி னிந்திரன் முழக்க மிழைத்த வப்போது முள்ள
நடுநடுங்கிலன் ; அவன்ற னன்னய வயத்தா லான
கொடுவலிக் குலிசங் கூர்க ளாயிரங் கொண்டு வெட்டத்
துடிதுடித்தன னகியுஞ் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரன் விருத்திரனைக் கடகடவென அசைத்தாட்டினபோதும், இடிபோலப் பெரு முழக்கஞ் செய்த போதும் விருத்திரன் பயப்படவில்லை. இரும்பினாலான அவ் விந்திரனது வச்சிராயுதம் அவ் விந்திரனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து ஆயிரங் கூர்கொண்டு அகியை (விருத்திரனை) வெட்டிற்று. (அப்பொழுது நடுங்கினான்).—(எ-று.) ‘துடிதுடித்தன னகியும்’ என்றது வடமொழி மூலத்தில்லை.

13. அசனியை யுருப்படுத்தி, யணி முரட் குலிச மென்னும்
வசையிலாயுதமேயாகவனைந்து பின்னெதிர்த்தோர்க்கொல்லும்
பசையிலா வகியைக் கூடப் பரந்திட வமைத்தபோது
நசையி னுன்வலி நாகத்தே விருத்திரன்றனை நலிக்கச்
சுச வியாபக மெய்திற்றுச் சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இடியை யுருப்படுத்தி வலிமை பொருந்திய வச்சிராயுதமாகச்செய்து, பின்னர் எதிர்த்தவர்களைக் கொல்லும் அகியாகிய விருத்திரனையும் பரந்து நிற்கும்படி செய்தபோது, உனது பலமானது உனது சொந்த ஆதிபத்யத்தைப் பிரகடனஞ் செய்து கொண்டு, ஆகாயத்தினிடத்து விருத்திரனைக் கொல்லச் சுயவியாபகத்தை யடைந்தது.—(எ-று.) அஹிம், ஆகத்யஹந்தாரம் என்பார் சாயணர். பிரகடனஞ்செய்து அடைந்தது என்க. சுய, சுசவென எதுகைக்காக வந்தது.

14. அத்திரிப் படையைத் தாங்கி யணிபெறு மிந்திரா வுன்
சத்த மிக்கோங்குஞ் சிங்க நாதங் கேட் டசரத்தோடு
தத்து சங்கமங்கள் சார்ந்த விவ்வுல கதிர்ந்த தைய ;
ஒத்த மீப்பயத்தி னுன்றன் கோபத்தாற் றுவட்டாகூடத்
தொத்து கம்பனத்தையுற்றான் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) அத்திரிப்படை (வச்சிராயுதம்) தரித்தவனே! இந்திரனே! உனது ஸிம்ஹ நாதத்தைக் கேட்டு ஸ்தாவர ஜங்கமங்களிரண்டும் நடுங்கின. உனது கோபத்தாற் பயப்பட்டு (வச்சிராயுத்ததை யுருப்படுத்தின) துவஷ்டாகூட உனது சொந்த

ஆதிபத்யத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து, மிகவும் நடுங்கினுன்.—(எ-று.) கம்பனத்தைத் தொத்துற்றுன் எனக் கூட்டுக. துவஷ்டா வச்சிராயுதத்தைச் செய்தவனென்றதை மண். 1, சூக். 32, செய். 2-ல் பார்க்க.

15. வீரியந் தன்னி னெங்கும் வியாபனஞ் செய்யும் வேந்த
னேர வேறொருவன் றன்னை யெம்மதி தன்னி னேடி
யோரலம் ; தூர தேசத் துறைபவ ரறிவார் யாரே ?
சாருறு மவற்கு வன்மை சம்பத்தும் விளங்கத் தேவர்
தூரியச் செயலுமிட்டார் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) தனது வீரியத்தினுல் எங்கும் வியாபிக்கும் இந்திரனைப்போல வேறொருவனை யெமது புத்தியிற் றேடி யறிகிலம். தூர தேசத்தி விருப்பவர்களில் யாரறிவார்கள் ? (ஒருவரும் அறிய மாட்டார்களென்றபடி.) அவனுக்குப் பலமும் செல்வமும் விளங்கும் வண்ணம் வீரியம் பொருந்திய படைத்தொழிலையும் (அதாவது போர்க்கன்மத்தையு மென்றபடி) தேவர்கள் அளித்தனர், அவனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து. —(எ-று.) தூரியம், ஆயுதப் பொது, தூரியச் செயல் ஆயுதங்களோடு செய்யும் போர்க்கன்மம்.

16. யாவர்க்குந்தந்தையென் னுமனு, வதர்வணன், அவன்றன்
பாவக மகன் தத்யச்ச னெனு மிவர் பழக்கமாக
வோவறச் செய்த கன்ம மொன்றல வவற்றில், பண்டு
மேவுறுவதுபோற் போற்று முண்டியும் பிற வெலாமுந்
தூவிய லரிக் கியைந்த சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) பண்டைக் காலத்து (வஸிஷ்டர் முதலியோர் செய்த) கர்மங்களில் கூறப்பட்ட மறையும் கொடுக்கப்பட்ட அவியும் இந்திரனை யடைந்ததுபோல, எல்லாருக்கும் பிதாவாகிய மநுவும், அதர்வணனும் அவனது பரிசுத்தமாகிய புத்திரனை தத்தியச்சனும் என்னுமிவர்கள் செய்த கர்மங்கள் பலவற்றினும் சொல்லப்பட்ட போற்றுக்களும் (ஸ்தோத்திரங்களும் தரப்பட்ட அவிப்பொருள்களும் அவனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து கொண்டு, அரி (இந்திரனை) யை யடைந்தன.-(எ-று.) அதர்வணன் ஒரு ரிஷி, இவன் முதன்முதல் அரணி கடைந்து அக்கினியைப் பெற்றுத் தேவர்களுக்கு ஸோமமும், ஸ்தோத்திரங்களும் அளித்தவன். அவனது புத்திரன் தத்யச்சன் ; இவனுக்குத் ததீசி (ch) என்று ஒரு பெயருமுண்டு. இவனது விருத்தாந்தம் மண். 1, சூக். 48, செய்.

13-ல் சொல்லப்படும். 'சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே' என்ற சொற்றொடரைப் பாட்டுகளில் வாய்ப்பக் கூட்டுக. அரி, இந்திரன்.

வருக்கம் 31.

ஆகச் செய்யுள் 154.

ஐந்து அத்தியாயங்களுமாகச் செய்யுள் 862.

இவ் வத்தியாயத்தில் 185 இருக்குக்க ளாயினும் 65 முதல் 70 வரையிலு முள்ள சூக்தங்களில் இரண்டு ரிக்குக்களுக்கு ஒரு செய்யுள் வீத மேற்பட்டதால் இவ் வத்தியாயத்தின் செய்யுட்கள் நூற் றைம்பத்து நான்கே யாயின.

5-ம் அத்தியாயம் முற்றும்.

தமிழ் ரிக்வேத ஆசிரியரது

சத்திநிபாதக் கோவை	.... ரூ.	0—8—0
கந்தரநுபூதி கூடார்த்ததீபிகை உரை	.... ரூ.	1—0—0
கிருஷ்ணராஜ தந்திரம்	.... ரூ.	0—8—0
இந்து மத வினாவிடை (தமிழ், தெலுங்கு, ஹிந்தி)	.... ரூ.	0-10—0

6-ம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 32 வருக்கமும், 14 சூக்தமும், 163 இருக்குக்களு முள்ளன.

81. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 8.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன்கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: பங்க்தி. தேவதை: இந்திரன்.

1. விருத்திரற் கொல்லுவோனு மிந்திரன் மதத்தைமேவி
விருத்திசார் வலியையேற்று, மகத்தினை விளக்குமாந்தர்,
பெருத்திடச் செய்தார்; அன்னான்றன்னையே பெருத்தபோரில்
வருத்திய சிற்றுறழ்வில் வருகெனக் கூவுவோம் யாம்;
உருத்தெழு சங்கிராமத் துவனமைப் புரக்க நன்கே.

(இ-ள்.) விருத்திரஹந்தாவாகிய இந்திரன் மதங்கொண்டு வளரும் பலத்தைப்பெற்று மகத்துவ மடையும்படி யாகம் ஆற்றும் ரித்விஜர்கள் செய்தார்கள். அவனையே பெரிய யுத்தத்திலும் சிறு பூசலிலும் யாங்கள் துணைக்கழைப்போம். யுத்தத்தில் அவன் நம்மை நன்ருகப் பாதுகாக்கட்டும்.—(எ-று.) உறழ்வு சண்டை அல்லது பூசல்.

2. ஒருவனேயேனும் வீரவொரு பெருஞ்சேனை யொப்பாய்;
பரதனந்தன்னை யென்றும் பகைவர்பின் றெடுத்தீவாயால்;
உரமிலானெனினு முன்னைத் துதிப்பவன் றனைப்பலத்தின்
விரவுறவிடுப்பாய்; சோமவெக்கியன் விழையும் பொன்னைத்
தாமுறவளிப்பாய்; உன்றன் ருன மட்சயப்பொனுமே.

(இ-ள்.) நீ யொருவனே யாகிலும் ஒருபெரிய சேனையை யொத்து நிற்பாய். பிறரது செல்வத்தைப் பகைவர்களிடத்தினின்றும் பறித்துத்தருவாய். வலிமை யில்லாதவனும் உன்னைத் துதிப்பவனைப் பலவானுக வாக்குவாய். சோமாபிஷவஞ்செய்யும் யஜமானன் விரும்பும் செல்வத்தை நன்ருகக் கொடுப்பாய். உனது தானமும் மிகப்பெரியதாம் அல்லது அட்சயமானதாம்.—(எ-று.) அட்சயம், குறைவற்றது.

3. எழுந்தபோர்தம்மில் யாவ னெதிரியை வெல்வானன்னுற்
கிழிந்துருச் செல்வம்யாவு மிசைந்திடும்; பகைவர் கர்வு

மழிந்திட வாட்டும் பாய்மா விரண்டையுந் தேரிற் பூட்ட;
கழிந்திடச்செய்வாய் யாரை? கழிதன மியார்க் களிப்பாய்?
கொழுந்தன மிந்திரா நீ கூட்டுக வெமக்கு மின்றே.

(இ-ள்.) [இவ்விடத்து இது சொல்லத்தக்கது. குருஸ்ருஞ் சயர்கள் என்னும் அரசர்களுடைய புரோகிதனும் ரஹூகணன் புத்திரனுகிய கோதமனிருந்தான். அந்த ராஜாக்கள் பிறரோடு யுத்தஞ்செய்தபோது அந்தக்கோதமரிஷி இந்த ஸூக்தத்தினுல் இந்திரனைப் போற்றித் தன்னவர்களுக்கு வெற்றியைப் பிரார்த்தித்தான் என்பது. வாஜஸநேயியில் தந்தை மகன் இருவரும் புரோஹிதர்களாக விருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது]. ஏற்பட்ட சண்டையில் சத்துருவை ஜயிப்பவனுக்குச் செல்வம் கிடைக்கும். இந்திரனே பகைவர்களது கர்வத்தையடக்கும் குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக. யாரை நீ யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிருய்? யாருக்கு மிக்க செல்வத்தை யளிப்பாய்? எங்களுக்கு நல்ல செல்வத்தைக் கூட்டுவாயாக.—(எ-று.)

4. புத்தியாற்பெரியன் சோமம்பொருந்தி யொன்னலர்க்குப்பீம
மெத்தவேவிளைத்து வன்மைவீங்கினன்; மாண்டதோற்ற
மொத்தவ னரியோன் ருடையுறுவலியுடையோன்செல்வ
மெத்துவான் சேர்த்த கைகளிரண்டினு மயத்தாலான
வுத்தம வச்சிரத்தை யுயர்த்தியே நிறுத்தினனே.

(இ-ள்.) ஞானத்திற் பெரியவனுகிய இந்திரன், சோம்பானஞ்செய்து சத்துருக்களுக்குப் பயத்தை யுண்டுபண்ணி வலிமையிற் பெருத்தான். பார்வைக்கழகானவனும், கதுப்பு வன்மையுடையவனும், ஹரீயென்னும் இரண்டு குதிரைகளோடு கூடியவனுமான வவன் செல்வத்தைப் பெறுமாறு, சேர்த்த இரண்டு கைகளாலும் இரும்பினுலான வச்சிரத்தைத் தூக்கிப் பிடித்தான்.—(எ-று.) ஹரீ, துவிவசனம், பிங்கல வர்ணமுள்ள இரண்டு குதிரைகளாம். மெத்துவான், அடைய.

5. புவிநிறை பொருள்கடம்மை யந்தரத்தினைத் தன்றேசின்
சவியினுனிறைத்தான்; வானிற்சருவியே யிலங்குமீனை
யவதியிற்கட்டிவைத்தான்; அரியுனைப்போன்றுதித்தார்
பவிடியத்துனை யிகன்றுற்பவிப்பவர் தாமும் யாரே?
தவவகிலத்தை யெல்லாந்தாங்க விச்சிப்பாய் நீயே.

(இ-ள்.) பூமியில் நிறையும் பொருள்களையும், அந்த ரிட்சத்தையும் (இந்திரன்) தனது சொந்த தேஜஸால் நிரப்புகிருன்,

ஆகாயத்தில் நட்சத்திரங்களை அவ்வவற்றின் ஸ்தானங்களில் நிறுத்திவைத்தான். இந்திரனே ! உன்னைப்போல் இதற்கு முன்னுதித்தவர்களும், இனி யுன்னைப்போலுற்பவிக்க நிற்பவர்களும் யார் ? (ஒருவருமில்லை என்றபடி,) எல்லாச் சகங்களையும் நீ தாங்க விச்சிக்கிறாய்.—(எ-று) அரி, இந்திரன், அண்மைவிளி. படர்க்கை முன்னிலையாக மாறியது. பவிஷ்யம், பவிடியம், எதிர்காலம்.

வருக்கம் 1.

6\. தாசுடன்றனக்கு மர்த்ய போனகந்தன்னை மிக்க
வாசினிற்றருஞ் சுவாமியாகிய விந்திரன்றான்
பேசுறுமுண்டி யெங்கட்களித்துடன் பிறங்க ; செல்வ
மேசலில்வகை பகுக்க ; உனதிருநிதி கணக்கிற்
பேசுறவமையா துன்சீர்ச் செல்வத்துப் பெறுகபங்கே.

(இ-ள்.) தாசுஷனுக்கு மனுஷ்ய போஜனத்தைத்தரும் ஸ்வாமியாகிய இந்திரன் எங்களுக்கு உணவுப் பொருட்களைத் தரட்டும். (பின் வருபவை பிரத்தியக்ஷகிருதம்) (இந்திரனே !) நீ செல்வத்தை எங்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தருவாயாக. உனது செல்வம் கணக்கிலமையாது. உனது செல்வத்தில் யாங்களும் ஏகதேசத்தை யடையட்டும்.—(எ-று.)

7\. மதங்கொண்டு களித்தகாலந் தோறும் வந் தருமகத்தோன்
இதங்கொண்டு பசுக்கூட்டத்தை யெங்களுக்களிப்பான் மெய்யே.
சதங்கொண்ட வகையிற்சார்ந்து மிகுத்திடுந் தனத்தை நன்கே
வதங்கொண்டகர மிரண்டால்வாரி யேன்றெடுக்க ; எந்தம்
விதங்கொண்டமதி கூர்ப்பிக்க: வேண்டிய தனத்தை யீக.

(இ-ள்.) ஸோமபானத்தால் மதத்தையடைந்த காலமெல்லாம் கர்மவானாகிய இந்திரன் எங்களுக்கு உண்மையாகவே பசுநிரைகளைத்தானஞ் செய்வான். இந்திரனே! நூற்றுக்கணக்கான செல்வத் தொகுதியைக் கைகளினால் எடுப்பாயாக. எங்களுடைய புத்தியைக் கூர்மைப்படுத்துவாயாக. எங்களுக்கு வேண்டிய செல்வத்தைத் தருவாயாக.—(எ-று.)

8\. சூரயாம்பலத்தைவேண்டிச்சொத்தினை வேண்டிச்செய்யு
மாரமிழ்தச் சுதைக்க ணணைந்து தோழமையினுண்டு
சீரியமதத்தை யெய்த ; சிறப்புறவெகு தனத்தின்
காரகனீயேயென்று கருதினே முன்மாட்டெந்தம்
பேரவாவுரைத்தோங் கண்டாய் பெருந்துணை யெமக்கேயாக.

(இ-ள்.) சௌரியம் பொருந்திய இந்திரனே! பலத்தையும் செல்வத்தையும் இச்சித்துப் பிழிந்த ஸோமத்தின்கண் வந்து எங்களது தோழனு யமர்ந்து அதனைக் குடித்து மதத்தையெய்துவாயாக. நீயே வெகுதன காரகனென்று எண்ணி யுன்மாட்டு எமது ஆசையையெல்லா முரைத்தோம். எங்களுக்குத் தனத்தையளித்து ஒத்தாசை செய்வாயாக.—(எ-று.) மதம், உற்சாகம், மண். 1, சூக். 4, செய். 2 நோக்குக.

9. இந்திரவுன திம்மாந்த ரேற்றமாம்பொருள் வளத்தைத்
தந்திடு மவற்றையெல்லா முனக்கெனத் தருகாநிற்பார்;
சுந்தரச்சுவாமி யாகஞ் சுவைக்க வாற்றுதார் செல்வ
மூந்துறவுணர்ந்து பின்பு மொய்ம்பினுற் பிடுங்கி யெங்க
ளந்தரத்தமைத் துனக்குச் சபலமாக்கிட வளிப்பாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னுடைய இந்த யாகவான்களாகிய மனிதர்கள் வளம்பொருந்திய பொருள்களையெல்லாம் உனக்கே அவிரூபமாகத் தருவார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாகிய நீயாகஞ்செய்யாதார்படைத்து வீணுக்குகின்றசெல்வத்தையெல்லா மறிகிறுய். அறிந்து அவ் வயாஜிகளின் செல்வத்தை யாங்கள் உனக்கு பயன்படும்படி செய்யும்பொருட்டு, (உனதுபலத்தினுற் பிடுங்கி)யெங்களுக்குத் தருவாயாக.-(எ-று.) அயாஜிகள், யாகஞ்செய்யாதார். உனக்கு ஸபலமாக்கிட என்ற இடைப்பிறவரல் அந்வயத்தாற் கொண்டது; வடமொழி மூலத்திலில்லை. அம்மாதிரியே மொய்ம்பினுற் பிடுங்கி யென்பதும் அந்வயத்தாற் கொண்டது.

வருக்கம் 2.

82. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 9.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: 1—5 பங்க்தி, 6 ஜகதி. தேவதை. இந்திரன்.

1. முன்பெமை யளிக்கவெம்பா முந்துறச்செவி சாய்த்தாற்போ
லின்பினெம்பண்ணே யின்றுங்கேட்க; சீர்மகவான்மாறு
யன்பிலாதுறையல்; எம்மைமெய்த்துதி வசனராக்கிப்
பொன்பெறுமிச்சை கூட்டிப்பூரிப்பி னமைத்தாய்; வேந்தே,
உன்பரியிரண்டை யுன்றேர்ப்பூட்டுக வுடனேமன்னே.

(இ-ள்.) மகவானே! (தனவானாகிய இந்திரனே) பூர்வத்தில் எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு எமது ஸ்துதிகளைக் கேட்டது போல் இன்றும் கேட்பாயாக. அதற்கு நேர் விரோதமாக இப்பொழுது எங்களிடத்து அன்பில்லாம விருந்துவிடாதே. இந்திரனே! எங்களைப் பிரிய சத்திய வசனத்தோடு கூடிய ஸ்தோதாக்களாகச் செய்து பொருளிச்சையையு மூட்டிவிட்டு ஸந்தோஷப்படுத்தினாய். உன் குதிரைக ளிரண்டையும் உனது தேரில் உடனே பூட்டுவாயாக.—(எ-று.)

2. அன்ன நீயளித்த வற்றை யாரவுண் டின்படைந்தார்
துன்னு சொற் றேய்கிலார் மெய்க்கம்பிதத் தொளிமீக்கொண்டு
மன்னிய விப்பிரர்க ளூதனுேத்தம மறையால்
நன்னயத் துனைத் துதித்து நாடினா ரதனால் வேந்தே
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) நீ யளித்த அன்னத்தை வயிறாரப் புசித்து, இன்பத்தை யெய்தி வாயினாற் சொல்ல முடியாதவர்களாய்த் தமது சரீரம் கம்பிக்க மேதாவிகள் ஸ்வதேஜஸோடு கூடியவர்களாய் நூதனமும் உத்தமுமான மந்திரத்தை அல்லது ஸ்தோத்திரத்தை மனத்தினாற் கருதிப் பாடித் துதித்தார்கள். இந்திரனே! உன் குதிரைக ளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக.—(எ-று.)

3. கொன்பெறு மகவா னுன்றன் கூருட் கடைக்கணுடி
மன்பதை யாங்க ளுன்னை வணங்கியே துதிக்கின்றேமால்;
உன்னுமத்துதிகொள் நீ போற்றுரைப்பவர்க் களிப்பான், மெய்யே,
துன்னுபேர் நிதிகொடேரிற் றேய்ந்து நேர்வருகவேந்தே
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) பெருமை பொருந்திய மகவானே! உன்னுடைய அநுக்கிரக பார்வையை விரும்பி உன்னைப் பிரஜைகளாகிய யாங்கள் துதிக்கின்றோம். அந்தத் துதிகளை யேற்கும் நீ ஸ்தோத்திரம் செய்யும் பிறருக்கும் அநுக்கிரகம் செய்யும் வண்ணம், மிகுந்த செல்வத்தால் நிறைந்த உனது தேரின்மேலேறிக்கொண்டு உண்மையாகவே (அவசியம்) வருவாயாக. இந்திரனே! உன் குதிரைக ளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக.—(எ-று.) மெய்யே வருக எனக் கூட்டுக.

4. தன்னுறு வோர்கட் கார்த்தி சார்த்தி யாக்குமுவை யீண்டு
மன்னுறக் கூட்டி யாரி யோஜனங் கலந்த தேரைத்

துன்னுறு சோம பூர்ண பாத்திர நினைப்பிப் பஃதை
மின்னுறு மிந்திரா நீ மெய்ம்மையி னேற ; வேந்தே
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! தன்னை யடைவோர்க்கு இச்சைகளை யளிப்பதும் பசுக் கூட்டத்தைத் தருவதும் ஹாரியோஜனத்தோடு கூடியதும், சோமம் நிறைந்த பாத்திரத்தை (இந்திரனுக்கு) நினைப்பூட்டுவதுமான தேரில் உண்மையாகவே ஏறி நிற்பாயாக. இந்திரனே உன் குதிரைக ளிரண்டையும் உனது தேரிற்பூட்டுவாயாக. (எ-று.) ஹாரியோஜனம் பிங்கலநிறமுள்ள குதிரைகளைத் தன்னிடத்துப் பூட்டப்பட்டதென்பார் மேனுட்டாசிரியர். ஆனல், ஹாரியோஜனம் 'ஏதத்ஸம்க்ஞகம் (Dh) தான மிச்ரிதம்' என்பார் சாயணர். அப் பெயருள்ள தானியம் அல்லது பொரி கலந்தது என்று பொருள் படுகிறது. அற்றேல் பொரி அல்லது சாதங் கலந்த சோமமெனக் கூட்ட வேண்டும். அதனல், மன்னுறக் கூட்டுந்தேரை யாரியோஜனங் கலந்து, என இரண்டாம் அடியை மாற்றிப் படிக்க. ஆக்குழு, பசுக்கூட்டம்.

5. உன்னிய நூறு கன்ம முடைய நல்லதிப வுன்றன்
கொன்னுறு தேரிற் றட்சிணத்தி னோர் பரியைக் கூட்ட ;
மன்னுறு மிடப்பாகத் தோர் மாவினைத் தளைக ; நேசப்
பன்னிவாய்ச் செல்க சோமம் பருகிய களியின்! வேந்தே
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! உனது (பெருமைபொருந்திய) தேரின் வலது பக்கத்தில் ஒரு குதிரையைச் சேர்ப்பாயாக. இடது பக்கத்தில் ஒரு குதிரையைக் கட்டுவாயாக. சோமங் குடித்த மதத்தோடு உனது பத்தினியிடத்துப் போவாயாக. இந்திரனே! உன் குதிரைக ளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக.—(எ-று.) பின்னடிகளால் இந்திரனைத் தனது கிரகத்துக்கு அனுப்புவது சொல்லப்படுகிறது.

(வேறு.)

6. பிரமமதாற் குசைநீண்ட வுன்னிருமா
வினைத்தேரிற் பிறங்கு வித்தேன் ;
வரமருவு மிலநோக்கிச் செல்லுக ; வார்
உன்கரத்தே மருவிற் றுலோ ;

மண்டலம் 1. சூக்தம் 83.

தாமதத்தைத் தந்துவிரை வுளக்களிப்பூட்
டுஞ்சுவைகள் சந்தோடத்தை
விரவுவித்த; வச்சிரத்தோய்! பன்னியொடு
செழித்துமத மேவ நன்கே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) ஸ்தோத்திர ரூபமான மந்திரத்தால் நீண்ட பிடரி மயிரோடுகூடிய உனது இரண்டு குதிரைகளையும் தேரிற் பூட்டினேன். உனது உத்கிருஷ்டமான வீட்டைநோக்கிச் செல்லுக. உன் இரண்டு கைகளாலும் வாரைப் பிடித்துக்கொள்ளுக. மன உற்சாகத்தைக் கொடுத்து வேகமாக மதத்தைத் தரும் சோமத்துளிகள் உனக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணின. வச்சிராயுதத்தை யுடையவனே! (ஸந்தோஷ சித்தனாய்ப்) பத்தினியோடு புஷ்டியை யடைந்தவனாய்க் களிப்பாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 3.

83. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 10.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி. தேவதை: இந்திரன்.

1. இந்திரவுன் னுதவியினு னனிகாக்கப்
படுமனித னீண்டு பாய்மா
வந்துறு மில்லுடன் பசுவை முன்படைவான்,
அவனுக்கே வளமார் செல்வந்
தந்துபரி பூரணனு யன்னுனை
யாக்குவையாற் றெளிவு சார்ந்து
சுந்தரமாய்ப் பலதிசையும் பாய்ந்துகட
னிறைவிக்குந் தோயம் போன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே உன்னுடைய உதவிகளினுல் காக்கப்படும் மனிதன் இவ்விடத்துக் குதிரையோடு கூடிய கிருகத்தையும் பசுவையும் (எல்லா எஜமானர்களுக்கும்) முன்பதாகவே யடைவான். அவ் யஜமானனுக்கே மிக்க செல்வத்தை யளித்து அவனைப் பரிபூரணனு யாக்குவாய்; தெளிவான நீரோடுகூடிய ஆறுகள் அழகாகப் பல திக்கிலும் பாய்ந்து சமுத்திரத்தைப் பூரணமாக்குவதுபோல.—(எ-று.) தண்ணீரே விசிஷ்ட ஞான

ஹோதுபூத மென்பார் சாயணர். ஆனல் தெளிந்து செல்வன என்று மொழி பெயர்த்தது, மேனுட்டாசிரியர் உரையை யொட்டி யென்க.

2. ஓதாவின் கலசவயின் வானெழுகு
நீரெனவே யுவந்து தேவர்
மீதாவி னின்றுநனி கீழ்நோக்கி
விரிகதிர்கள் வீழ்வ போலத்
தீதாகா விச்சோம மெமக் கெனவே
பிழிந்ததெனத் தேர்ந்து, சோம
வாதார முன்னேற்றித் தேவர் விழை
விடம், வரரின், அன்பிற் சூழ்வார்.

(இ-ள்.) ஹோதாவினது ஸோமபாத்திரத்தினிடம் விண்ணிலோடும் நீரைப்போல ஆகாயத்திற்செல்லும் தேவர்கள் மகிழ்ந்து சூரியனுடைய பரந்த கதிர்கள் கீழ்நோக்கி வீழ்ந்து பார்ப்பதுபோல அச் சோமபாத்திரத்தைப் பார்த்து இச் சோமம் தங்களுக்காகவே பிழியப்படுவ தென்பதைத் தெரிந்து, சோமத்துக்கு ஆதாரமான அக் கலசத்தை (உத்தரவேதிக்கு முன்) கொண்டுவந்து, கன்னிகையைச் சூழ்ந்து நிற்கும் வரர்களைப்போல தேவர்கள் விரும்பு மதனிடத்து அன்புடன் சூழ்ந்து நிற்பார்.—(எ-று.) தேவர்கள் ஆகாயத்தில் செல்வதை வானின் மேலோடும் ஜலத்துக்கும் அவர்கள் பார்ப்பதைச் சூரியகிரண ஒளி வீழ்வதற்கும் ஒப்பிட்டார். சோமவாதார மென்றது, சோமத்தைத் தாங்கும் பாத்திரத்தை; தேவர் விழைவென்றதும் அதனையே. இடம் ஏழனுருபு. மாலையிட நிற்கும் கன்னிகை தனக்கு மாலையிடுவாள் என்று எப்படி ஒவ்வொரு வரனும் அவளைச் சூழ்ந்து நிற்பானே அப்படியே ஒவ்வொரு தேவதையும் இந்தச் சோமம் தனக்குத் தனக்கென்று அச் சோமப் பாத்திரத்தைச் சூழ்ந்து சேவிக்கும். இந்த ரிக்குக்கே மற்றொரு பொருளுண்டு அது வருமாறு:—(இந்திரனே!) விண்ணிழியும் நீர் பள்ளத்தாக்குகளில் கீழ்நோக்கி ஓடுவது போலத் தேவர்கள் உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்பவர்களாய் ஹோதாவி னிடத்திற்குச் செல்லுவார்கள். சென்று கீழ் நோக்குற்றுப் பரந்த சூரிய கிரணங்களைப் போலப் பார்க்கிறார்கள். கன்னிகையை வரர்கள் சூழ்ந்துகொள்ளுவதுபோல ஸ்தோத்திரப் பிரியனுகிய வுன்னைப் புகழ்ந்து தேவர்களை மனதினினைக்கு மிவனைச், சூழ்ந்து சேவிக்கிறார்கள் என்பதாம். மீ, தாவின்.

3. நெய்யோடிங் குணவிரண்டுங் கலந்தோதத்
 தகும்வசன நேடிச் சோடாய்ப்
பெய்யோமத் துடுவையினற் சொரியோமப்
 பூசகனும் பெரிதும் போரி
லெய்யாது நின்விரதங் குலையாதே
 யாற்றிநின் றெய்து வான்சீர்;
மெய்யாகச் சுதைபிழியு மகற்குயர்ந்த
 சத்திகளு மேவு மாதோ.

(இ-ள்.) நெய்யும் சாதமுங் கலந்து, ஓதத்தகும் சஸ்திர வசனங்களைத் தேடி இரட்டையாய் ஆவுதிசெய்யும் சுருக்கோடு கூடிய ஹோமவான் யுத்தகாலத்திலும் சத்துருக்களை ஜயித்து, உன்னுடைய கருமங்களைத் தவறுமற் செய்து சிறப்புப்பெறு வான். உண்மையாகவே ஸோமாபிஷவஞ் செய்யும் யஜமானனி டத்து விசேஷமான வல்லமைகள் பொருந்தி நிற்கும்.—(எ-று.) இரட்டையாய் என்றது நெய்யையும் சாதத்தையுஞ் சேர்த்து என்றபடி. ஓமத்துடுவை, சுருக்கு. ஸோமா பிஷவஞ் செய்தல், ஸோமம் பிழிதல்.

4. அங்கிரஸர் முதன்முதனெய் கலந்தவனஞ்
 சம்பாதித் ததற்குப் பின்னர்த்
தங்குமொளி யங்கியொடு சற்கருமங்
 தொடங்கிமகஞ் சாதித் தாரால்;
பங்கமிலாப் பசுவோடு குதிரைகளுங்
 கால் நடையும் பரந்து சார்ந்த
துங்கதனம் பணியுணவாய் வைத்திருந்த
 யாவையுமங் நரர்தோய்ந் தாரே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸர்கள் முதன்முதல் நெய் கலந்த அன் னத்தைச் சம்பாதித்துப் பிறகு ஒளி வீசுகின்ற அக்கினியோடு சற்கர்மத்துக்கு ஆரம்பித்து, யாகத்தைச் செய்தார்கள். (அதன் பயனுகப்) பணி யென்னும் அசுரன் தனது போகார்த்தம் அடைத்துவைத்திருந்த பசு குதிரை முதலிய கால் நடைகள் நிறைந்த செல்வத்தை யந்த வங்கிரஸர்களாகிய மனிதர்கள் அடைந்தார்கள்.—(எ-று.)

5. அதர்வானு முதன்முதலில் யாகமிழைத்
 தருநெறிக ளமைத்தான்; பின்னர்க்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 6.

கதிர்வானத் தந்நெறியின் விரதமதைக்
காப்பாற்றுங் காந்த னென்றா
ழெதிர்வானன் ; அவ்வதர்வான் பசுப்பெற்றான் ;
உசனகா வியன்ச காவாய்
வதிவானன் ; நியமனத்துத் தோன்றமிர்தந்
தனைவேண்டி மகஞ்செய் வோமே.

(இ-ள்.) பசுக்களுக்காக அதர்வான் என்னும் ரிஷி முதன் முதல் யாகத்தைச் செய்து பாதைகளை யேற்படுத்தினன். பின்பு ஆகாயத்தில் அப் பாதையில் விரதங்களையெல்லாம் பாதுகாக்கும் காந்தனாகிய சூரிய ரூபமான இந்திரன் எதிர்ப் பட்டான். அந்த அதர்வான் (பணி யென்னு மசுரன் அபகரித்து வைத்திருந்த) பசுக்களை யடைந்தான். அப்போது கவியினது புத்திரன் உசனன் அசுரரை யடக்கு நிமித்தம் அவ் விந்திரனுக்குத் தோழனானன். அசுரர்களை யடக்கத் தோன்றிய அமிர்தமாகிய அவ் விந்திரனை விரும்பி யாம் யாகஞ்செய்வோம்.—(எ-று.) அதர்வான் மண். 1, சூக். 30, செய். 16-ல் காண்க. உசனகாவியனை மண். 1, சூக். 91, செய். 10-ற் பார்க்க. அமிர்தமென்றது ஈண்டு இந்திரனை.

6. மங்கலகா ரியத்துக்காத் தருப்பையினைக்
கத்தரித்து மருவு மன்றுந்,
துங்கமறை யோன்றுதியை வான்பரவும்
வணமுரக்கச் சொல்லும் போதும்,
அங்கமுறு முபலமுமே சாறிறக்க
மறையொலிபோ லதிருங் காலும்,
வங்கையுறு திந்திரன்மெய் யாகவவன்
வந்துமுக மலர்ந்தார்ப் பானே.

(இ-ள்.) மங்கல காரியத்துக்காகத் தர்ப்பைகளைக் கத்தரித்து வைக்கும்போதும், ஹோதாவானவன் உயர்ந்த ஸ்தோத்திரத்தை யுரக்கச் சொல்லும்போதும், ஸோமாபிஷவஞ் செய்யும்பொழுது கல்லானது சாறிறக்குவதற்கு, வேத மந்திரங்கள் கோஷிப்பதுபோல, உரக்கச் சத்தமிடும்போதும், இந்திரன் பகைமை கொள்ளாது அவ்விடத்து வந்து உண்மையாகவே முகமலர்ச்சியோடு சந்தோஷத்தைக் குறிக்கும் சப்தத்தைச் செய்வான்.—(எ-று.)

வருக்கம் 4.

84. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 11.

20 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: 1—6 அநுஷ்டுப், 7—9 உஷ்ணி, 10—12 பங்க்தி, 13—5 காயத்ரி, 16—18 த்ருஷ்டுப், 19 ப்ரஹதி, 20 ஸதோப்ரஹதி. தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. சோம மிந்திர வுனக்கெனத் துவைத் தெடுத்தனரா
லேம நல்வலி யேய்ந்தவ வேதிலர்த் தெறுவோய்!
சேம மாகவந் தெய்துக வைந்திர வலி; வி
யோமந் தன்னொளி கொண்டுசூ ரியனுரப் பலினே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனக்காகச் சோமம் பிழிந்தெடுத்தனர். உத்தமமான வலிமை பொருந்தியவனே! சத்துருக்களை யடக்குபவனே! வியோமத்தை (ஆகாயத்தை)த் தனது ஒளியினாற் சூரியன் நிரப்புவதுபோல, நீ வந்து உனது ஐந்திர பலத்தைப் பூரிப்பாயாக.—(எ-று.) வ்யோமம், ஆகாயம்.

2. யாவராலு மிங் கடக்கொணு வலியி னிந்திரனைத்
தாவு வெம்பரி யிரண்டுமே சுமந்து தந்தனவால்
மேவு நல்லிருடியர்த் துதி கேட்கவும், நரர்க
ளோவிலா துஞற் றுயர் மகத் துறுகவு மன்றே.

(இ-ள்.) ரிஷிகள் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்கவும், இதர மனிதர்கள் எப்பொழுதும் (எங்கெங்கும்) செய்யும் யாகத்தினிடத்து வரவும், ஒருவராலும் அடக்க முடியாத வலிமையை யுடைய இந்திரனைக் கதியோடுகூடிய அவனுடைய குதிரைக ளிரண்டும் சுமந்துகொண்டு வந்தன.—(எ-று.)

3. விருத்திரன்றனைக் கொல்லுவோய்! விரும்பி யேறுகதே
ரருத்தியோடு மெம்மறைகளா லார்த்தபோ துனது
குரத்தரிகளை; சோமக்கல் பிறங்கு நற்குரலின்
வருத்துக வுனை யுன்மனக் கவனத்தைக் கவர்ந்தே.

(இ-ள்.) விருத்திரனைக் கொல்லுபவனே! யாங்கள் எங்களது மந்திரங்களால் உனது குதிரைக ளிரண்டையும் உன் தேரிற் பூட்டியபோது அத்தேரில் ஏறுவாயாக. சோமாபிஷ

வஞ் செய்யும் கல்லானது உரத்த சப்தத்தைச் செய்து உனது கவனத்தை யிழுத்து உன்னை யிங்கு கூட்டிக்கொண்டு வரட்டும்.—(எ-று.) அரிகள், குதிரைகள். வருத்துக, வருவிக்க யென்னும் பொருட்டு. விருத்திரன் என்பதற்குப் பொதுவாகச் சத்துருக்களை யென்பார் சாயணர்.

4. உத்தமச்சுதை மரணத்தை யுடைப்பது, மதத்தை
மெத்த வீவதா மிதனை யிந்திர விழைந் தார்க;
ஒத்த நல்விதி யாகந்தோய் சாலையி னுவந்து
சுத்த வெண்சுதைத் தாரை யுன்னிடம் வரும் தாமே.

(இ-ள்.) மகா சிறப்புப் பொருந்தியதும், மரண மில்லாமற் செய்வதும், மதத்தைத் தருவதுமான இச் சோமத்தை விரும்பிக் குடிப்பாயாக. நல்லொழுக்கங்களோடு கூடிய யாக சாலையில், வெண்மையான ஹோமதாரைகள் உன்னை நோக்கித் தாமே வருகின்றன.—(எ-று.)

5. இந்திரற்கென விக்கண மருச்சனை யியற்ற;
தந்து வாய்ந்த வுக்தங்களைச் சாற்றுக; சுதையி
னிந்துவால் மத மேற்றுக; உத்தமத் தியைந்த
நந்து பேர்வலி யினன்றனை நமற்கரித்திடவே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிஜர்களே!) இந்திரனுக்காக வேண்டி யிப்பொழுது பூஜை செய்யுங்கள். நூல்களில் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களை அவன் பொருட்டுச் சொல்லுவீர்களாக. ஸோமத் துளிகளால் அவனுக்கு மதத்தை யூட்டுவீர்களாக. கீர்த்தி மிக்க சிறப்புப் பொருந்திய அப் பலவானுக்கு நமஸ்காரம் செய்வீர்களாக.—(எ-று.) நமற்கரித்தல், நமஸ்காரம் செய்தல்.

வருக்கம் 5.

6. மன்னும் பிங்கல மாவினை, யிந்திர, பூட்டித்
துன்னுந் தேரவன் சிறந்தவ னுன்னினு மிலையால்;
உன்னரும்பலங் கொண்டவ னுன்னுதற் குளனோ?
பின்னு முன்பரி யொத்த நற்பரியுளோ னிலையே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இரண்டு பிங்கலமாக்களையும் பூட்டியுள்ள தேரோடு கூடிய வுன்னைக்காட்டிலுஞ் சிறந்த தேருடையவன் வேறொருவனு மில்லை. உனது அரிய பலத்தை யொத்த பல மடைந்தவனும் மற்றொருவனில்லை. உனது குதி

ரைகளை யொத்த குதிரைகளோடு கூடியவனும் இன்னொருவ னில்லை.—(எ-று.)

(வேறு.)

7. தனியே வசுவைத் தாதா சுடனுக்,
கினிமை பெறவே, மரண மியைவோற்
குனியீ குபவ னுயரிந் திரன்மெய்த்
துனிதீர் வலியோன் றுகடீ ரிறையே.

(இ-ள்.) தரம் பொருந்திய மர்த்தியனாகிய தாசுஷனுக்கு (அவி யளிப்பவனுக்கு)த் தனியாகவே பொன்னைத் தருபவனா கிய இந்திரன், பிறரால் ஜயிக்க முடியாத பலம் பொருந்தியவ னும் குற்றமற்ற ஸ்வாமியுமாம்.—(எ-று.)

8. மரணத் துறுவோன் மகமில் லவனைத்
திரணத் துறுநாய்க் குடைதேய்ப் பதுபோற்
சரணத் தினினென்று சதித் திடுவான்?
அரணத் தெமபண் ணரியென் றணைவான்?

(இ-ள்.) மரண முள்ளவனும், யாகஞ் செய்யாதவனுமா கிய அவனை அற்பமாகிய நாய்க்குடையைத் தேய்ப்பது போ லக் காலால் எப்பொழுது தேய்ப்பான்? எமது கீதங்களை இந் திரன் எப்பொழுது கேட்பான்?—(எ-று.) அஹிச் சத்ரம், நாய்க்குடை; வடமொழிப் பதத்துக்குப் பாம்புக்குடை யென்று பொருள்.

9. பல்லோர் குழுமப் பருகுஞ் சுதையை
யில்லோ னெவனே யியைபிற் றருவான்
நல்லோ னவனுக் கெனவுக் கிரமா
மல்லே பெறுவான் மகவா னுடனே.

(இ-ள்.) பல்லோர் கூடி நிற்க எந்த யஜமானன் ஸோமம் பிழிந்து இந்திரனுக்காக அளிக்கிறானோ அந்த யஜமானனுக் காகவேண்டி இந்திரன் உக்கிரமான வலியை யடைவான்.— (எ-று.) மகவான், இந்திரன். உனக்காக என்று வடமொழி மூலத்தில் முன்னிலைப் படர்க்கை மயக்கமாக வுள்ளது. அதை உரையில் இந்திரனுக்காகவென மாற்றி யுள்ளார் சாயணர்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 6.

(வேறு.)

10. இவ்வகைப் பரந்து நின்ற இரதமார் சுவைச் சோமத்தைச்
செவ்விதி னிந்திரற்காச் செறித்தபோ தயர்வெள்ளாக்கள்
கவ்வுறு களிப்பிற் காளேக்கடை யழகுறவுலாவும்;
திவ்விய வலியி னன்னுன் குடித்தபி னவையு மாந்தி
யொவ்வுறும் பாலி னுக்க ளுயரரி யாட்சி பார்த்தே.

(இ-ள்.) இம்மாதிரியாக (வெல்லா யக்ஞங்களிலும்) பரந்து நின்ற ரஸம் நிறைந்த சோமத்தை இந்திரனுக்காக யஜமானர்கள் நிறைத்தபோது வெண்மையான பசுக்கள், ஸந்தோஷத்தோடு இச்சைகளை யளிப்பவனுகிய அவ் விந்திரனென்னுங் காளையோடு அழகுபெற வுலாவும். அவ் விந்திரன் ஸோமத்தைக் குடித்தபின் தாமும் குடித்துப் பால்மடியோடு கூடிய அப் பசுக்கள் இந்திரனுடைய தலைமையை நோக்கி, மதத்தையடையும்.—(எ-று.) ஒவ்வுறும், மதமொவ்வுறும், மதத்தை யியையும் என்க.

வருக்கம் 6.

11. சித்திர நிறங்களேய்ந்து சீரி னன்னவன் றெடுகை
யொத்திட விழையு மாக்க ளுவப்பி னிந்திரற்கு வாய்ந்த
சுத்த வெண் சோமத்தோடு தோய்த்திடுந் தத்தம் பாலை
நத்து மிந்திரன்ற னன்பு நலமுறு மவை சம்பத்தை
யொத்துரூர் தம்மே லோச்சு முயரவ னுட்சி பார்த்தே.

(இ-ள்.) பலவர்ணங்களோடு கூடி அவ்விந்திரனுடைய ஸ்பர்சத்தை விரும்பும் பசுக்கள் அவ்விந்திரனுக்காகப் பொருந்திய சோமத்திற் றமது பாலையும் கலந்துவிடும். அவ்விந்திரனுக்குகந்த தேனுக்கள் (பசுக்கள்) அவனுடைய ஏகாதிபத்தியத்தை நோக்கி யவனுடைய வச்சிராயுதத்தைச் சத்துருக்களின் மேலெறியும். (அதாவது இந்திரன் வச்சிராயுதத்தை யெறியும் வண்ணம் பால்கலந்த ஸோமத்தால் அவனுக்கு மதத்தையூட்டும் என்றபடி).—(எ-று.) சம்பம், வச்சிராயுதம். அவற்றின் பால்கலந்துள்ள சோமத்தைக் குடிக்கவே இந்திரனுக்கு மதம் பெருக, அவன் வச்சிராயுதத்தைப் பகைவர் மீது ஓச்சுகிறுன். அதனைப் பசுக்களின் தொழிலாகவே யுபசரித்தார். ஒத்துரூர், பகைவர். பசுக்கள் இந்திரன் தங்களைத் தொடவேண்டுமென்று விரும்புவதால் 'அன்னவன் றெடுகையொத்திட விழையுமாக்கள்' என்றூர்,

12. அறிவினின்மிக்கவாக்களவன்வலிகருதித்தம்பா
லுறும்பயங் கொண்டுபூசித்துறுதிசார் பற்பனோன்பாங்,
தெறும்வலிப் பகைவர்தம்மைச்செகுப்பனவற்றைப், பூர்வஞ்
செருநர்கள் பட்டபாட்டைச் சித்தத்திற்கொணருவண்ணம்
நிறுவுற நினைக்கு மன்னா னிமிரா சாட்சி பார்த்தே.

(இ-ள்.) நல்ல ஞானத்தோடு கூடிய அப்பசுக்கள் அவனுடைய பலத்தை யெண்ணித் தம்மிடத்திலுள்ள பயஸினால் (பாலினால்) அவனைப் பூஜித்து, உறுதியைப் பெறக் கூடியவையும், சத்துருக்களை யழிப்பவையுமாகிய அவனுடைய பல விரதங்களையும் அவனுடைய ஏகாதிபத்தியத்தை யெண்ணி நிலைப்பிக்கும், பழையகாலத்தில் அவனுடைய விரோதிகள் பட்ட உபத்திரவத்தை யடிக்கடி நினைப்பூட்டுமாறு.—(எ-று.) பயம், பயஸ். பசுக்கள் இந்திரனுடைய விரதங்களை நிறுத்துவதற்குக் காரணம், அவனுடைய ஏகாதிபத்தியமும், அவனது பகைவர்கள் முற்காலத்தில்பட்ட அவஸ்தையை நினைப்பூட்டுவதுமாம்.

(வேறு.)

13. மேவலர்களால் வெல்லற் கரியவன்
ஓவில் நல்வலி வேந்தன் றதீசியின்
மாவினேன்ற தலைமன் னெலும்பினால்
பாவுமொன்பது தொண்ணூ றகிகொன்றான்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களால் வெல்லமுடியாத வலிமை பொருந்திய இந்திரன் ததீசியின் குதிரைத் தலையெலும்பினால் எண்ணூற்றுப்பத்து விருத்திரக் கூட்டங்களாகிய அசுரர்களையுங் கொன்றான்.—(எ-று.) இவ்விடத்துப்பின்வரும் சாட்யாயனிக் கூற்று கருதத்தக்கது. “அதர்வணனுக்குத் ததீசி அல்லது தத்தியச்சன் என்று ஒரு புத்திரனிருந்தான். அவனுக்கு இந்திரன் ஒருகாலத்துப் பிரவர்க்கிய வித்தை, மதுவித்தை, என்று இரண்டு வித்தைகளைக் கற்றுக்கொடுத்து அவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தால் தலைவெடித்துப்போகும் என்று ஆக்ஞாபித்திருந்தான். ஆனால் அசுவினிகள் அவனிடத்தில் வந்து அவ்வித்தையைக் கேட்டார்கள். அவனுண்மையைக் கூற அசுவினிகள் அவன் தலையை வெட்டிக் குதிரைத்தலையொன்றை அவனுக்குப் பொருத்தி அவ்வித்தையைக் கற்றுக் கொண்டார்கள். பிறகு அத்ததீசியைப் பார்த்த அசுரர்களுக்குக் கர்வம் அதிகமாயிற்று. ஏன்? இந்திரனுடைய ஆணைக்கு

விரோதமான காரியஞ் செய்தும் அவன் சாகாமலிருந்ததைக் கண்டு அவர்கள் கர்விஷ்டர்களானார்கள். அப்பொழுது பூமியும் ஸ்வர்க்கமும் அசுரர்களால் நிரம்பிவிட்டன. அவர்களைச் சயிக்கும் ஆற்றல் இந்திரனுக்கில்லாமற்போகவே அவன் ததீசியைத்தேடிப் பூலோகத்துக்கு வந்தான். இவன் அதற்குள் ஸ்வர்க்கம் புகுந்துவிட்டான். இந்திரன் ததீசியைக் கண்டு அக் குதிரைத்தலையைக் கேட்கவும் அதனைப் பூலோகத்திற் போட்டு விட்டதாகத் ததீசி சொல்லிவிட்டான். உடனே இந்திரன் தனது ஆட்களைக்கொண்டு தேடச் சொன்னபோது குருட்சேத்திரத்தின் பக்கத்திற் சர்யணாவதி யென்னும் ஸரஸோடிக்கொண்டிருந்த விடத்தில் அக் குதிரைத்தலை கிடைத்தது. அத் தலையெலும்பினால் 810 விருத்திரர்களையும் கொன்றான்.'' என்பது. 810 என்னுந் தொகைக்குச் சாயணர்காரணங் கூறுவர். அது வருமாறு :—'' ஸ்வர்க்க, அந்தரம், பூமியென மூன்று உலகங்களிலும், பூத பவிஷ்ய வர்த்தமானமென மூன்று காலங்களிலும், உற்சாகம் முதலிய மூன்று சக்திகளோடும், ஸத்துவ, ரஜஸ், தமஸென்னு மூன்று குணங்களோடும் கூடி, நான்குதரம் மூன்றைப்பெருக்கினால் வரும் எண்பத்தொன்றை இந்திர, அக்கினி, யம, நிர்ருதி, வருண, வாயு, குபேர, ஈசான்ய, ஆகாச, பாதாளங்களாகிய பத்துத்திக்கினால் பெருக்க 810 ஆவதை கவனிக்க. இம்மாதிரி 3 லோகங்களிலும் மூன்று காலங்களிலும் மூன்று சக்திகளோடும் மூன்று குணங்களோடும், பத்துத்திக்கிலும் ஸஞ்சரிக்கும் அசுரர்களே 810 விருத்திரர்களாம்.'' என்பது.

14. பரியின் வெந்தலை பண்டு விரும்பியே
கிரியி னுப்பட் கிளர்ந்தவன் மூர்த்தனி
சரியணாவதி சார்ந்த தலத்தினிற்
றெரியக் கண்டனன் றேடிய விந்திரன்.

(இ-ள்.) ததீசியின் குதிரைத்தலையை விரும்பித்தேடிய விந்திரன், மலைகளுக்கு மத்தியில் சரியணாவதி யென்னும் ஸரஸின் பக்கத்தில் அது கிடக்கக் கண்டான் :—(எ-று.) கண்டதும் எடுத்துரித்து அதன் எலும்பினால் விருத்திரனைக் கொன்றான் எனமுடிக்கவென்பார் சாயணர். சரியணாவதி குருட்சேத்திரத்துக்கு அருகிலுள்ள ஊற்று என்று மேலே சொன்னார். குருட்சேத்திரம் டில்லிக்குப் பக்கத்திலுள்ளது. இப்போது பானிப்பட்டு என்னும் பெயரோடு விளங்கும்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 84.

15. அன்றியங்கு மதிமண்டலத் தணைங்
தோன்றி யல்வி னெளித்துத் துவட்டுவி
னின்ற பேரொளி நேடிப், பரிதியிற்
றுன்று நற்கதிர், தோய்வதைக் கண்டவே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, அங்குள்ள சந்திரமண்டலத்திற் றுவட்டாவின் கதிரொளியிரவிலொளித்து, நிலாக்கற்றையாகப் பிரதிபலித்து நிற்பதைச் சூரியனுடைய கிரணங்கள் கண்டன.—(எ-று.) துவட்டாவென்பது சூரியனுக்கு மற்றொரு பெயர். ஜலமயமாயுள்ள சந்திரபிம்பத்தில் சூரியவொளி பிரதிபலிக்கிறது. இந்திரனே சூரியனென அபின்னமாகக்கொண்டு சூரிய கிரணங்கள் கண்டதை இந்திரன் கண்டான் என்று உபசரித்ததும் ஒன்று. அதாவது அக்குதிரைத்தலையைத் தேடித்திரிந்தவன்றுதான், துவட்டா வல்லது சூரியனுடைய ஒளி சந்திரனுடைய பிம்பத்துக்குள் புகுந்து பிரதிபலிக்கிற விஷயத்தைச் சூரிய கிரண ரூபமாயுள்ள இந்திரன் கண்டானென்க. அது பௌர்ணமி தினம்போலும். அதனால் காலையில் சூரிய கிரணங்களின் ஒளி யோங்குவதையும் சந்திரனுடைய ஒளி மழுங்குவதையுங் கண்ட கவிக்குச் சூரியனதொளிதான் இரவிற் சந்திரனிற் பிரதிபலித்துத் தோன்றுகின்றது என்ற வுண்மை மனத்திலுதித்தது போலும்.

வருக்கம் 7.

16. (அ) வீரிய கன்ம முள்ள, தேசுள, வெகுளிற் றுங்கற்
கியாரெனு மரிய, அம்பு கட்டிய முகத்தி னேய்ந்த
நேரல ருர மிதிப்ப, நெடுஞ்சுக மீவ, தேரீர்த்
தேருறு மாவையின்று பூட்டுறு மகத்தோன் வாழ்வான்.

(இ-ள்.) வீரியகர்மத்தோடு கூடியவையும், காந்தியுள்ளவையும், ஒருவராலுந் தாங்கமுடியாத கோபத்தோடு கூடியவையும், சத்துருக்களைக் குத்துவதற்காக முகத்தில் அம்புகட்டியுள்ளவையும், பகைவருடைய நெஞ்சிற் கால் வைப்பவையும், தமது பட்சத்தாருக்கு நிலைத்த சுகத்தைத் தருபவையுமாய்த் தேரிழுக்குங் குதிரைகளை இன்று (இப்பொழுது அல்லது இந்தக் கர்மத்திலென்றபடி.) நுகத்தடியிற் பூட்டும் யக்ஞகர்த்தா வாழ்வையடைவான்.—(எ-று.) வெகுளின்யாரேனுந் தாங்கற்கு அரிய எனக்கூட்டுக. இவ்விருக்கை வேறொருவகையாகவும் மொழி பெயர்க்கலாம், அது வருமாறு:—

(இ) எக்கிய கர்ம முள்ள, வெல்லுள, ஆனியெய்தா
முக்கியமறைகள், வாயான் மொழியுறப்பெறுவ, சித்தம்
புக்கொளியளிப்ப, இன்பம்பொருத்துவ, இவற்றையெந்த
வெக்கியன்புணர்த்துவானேவவனிவண்வாழ்வான்மற்றே.

(இ-ள்.) எந்த யாக நிர்வாஹகன், தனது யக்ஞத்தில், (உரைபெறும் மந்திரங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படும்) கர்மங்களோடு கூடியவையும், ஒளி பொருந்தியவையும், கேட்டையடையாதவையும், வாயினுலுச்சரிக்கப் படுபவையும், இதயத்தை விளக்குபவையும், சுகத்தைத்தருபவையும் ஆகிய மந்திரங்களை, யக்ஞத்திற் பொருத்துவானே அவனே உயிரோடிருப்பான். (மற்றவர்கள் மரிப்பார்கள்.)—(எ-று.) ஆனி, ஹானி, கேடு. ஆனியெய்தாவென்றது, ஓதுவா ரென்றுமுள்ளபடியால். கா: என்ற வடமொழி பதத்திற்கு மேற்பாட்டிற் குதிரையென்று உரை கூறினவர் ஈண்டு மந்திரங்களாகிய வாக்கு விசேஷங்கள் என்று பொருள் கூறினர்.

17. ஓடுவோன்யாவன்? துன்பமுறுபவன்யாவன்? உள்ளத்
தோடுமச்சத்தோன்யாவன்? உடனருகுறையும்வேந்தைத்
தேடியேயறிவோன்யாவன்? சந்ததி, இபம், தனங்கள்,
நாடிய தநு, சனங்கள், நல்கென விழைவோன் யாரே?

(இ-ள்.) (அநுக்கிரகிக்கும் இந்திரனிடத்தில் வந்தபின் சத்துருக்களுக்குப் பயந்து) ஓடுபவன் யார்? (ஒருவருமில்லையென்றபடி.) துன்பப்படுவோன் யார்? மனத்திற் பயப்படுவோன் யார்? சமீபத்திலிருந்து (எங்களைக் காப்பாற்றும் ரட்சகனுக) ஓங்கும் இந்திரனைத் தேடி யறிபவன் யார்? சந்ததியும், யானையும், தனமும், சரீரமும், ஜனங்களுமாகிய இவற்றை விரும்புவோன் யார்?—(எ-று) எங்களைத்தவிர வேறொருவருமில்லையென்றும், இந்திரனே கேட்காமலிவற்றை யளிக்கிறுனென்றும் கூட்டியுரைக்க வென்பார் சாயணர்.

18. நெய்யவி சொரிந்துயாவனிமிரெரி வளர்த்துப்போற்றிப்
பெய்துடுப் பெடுத்துக் காலம்பிறழுரு தேத்துகின்றேன்?
அய்யெனத் தேவர்பொன்னை யாருக்கென்றெடுத்துச்சேர்வர்?
செய்யுநன்மகத்தோன் றேவற்குகந்தவன் றெரிந்தோன்யாரே?

(இ-ள்.) சுருக்கினுல் நெய்யாகிய அவியை யூற்றி அக்கினி வளர்த்துக் காலந்தோறும் தவருமல் ஸ்தோத்திரஞ் செய்

பவன் யார்? தேவர்கள் எந்த யஜமானனுக்காக (கேட்கப்பெறும் சிறந்த) திரவியத்தை விரைவாகக் கொண்டு வருவார்கள்? யக்ஞத்தைப் பெற்றவனும் தேவனுக் குகந்தவனுயாக எந்த யஜமானன் (இந்திரனை) யறிந்தவனுவான் (கண்கூடாகத் தெரிந்தவனும்)?—(எ-று.) ஐயெனல் விரைவுக் குறிப்பு, அய் போலி.

(வேறு.)

19. ஐய வலியி னுத்தமனே! அழகார் தேவ, மர்த்தியனைச்
செய்யவருளிற் றுதிப்பவனை யாசீர்வதித்துச்சேர்குவையால்;
பெய்யுமகவா னுன்னெழியப் பிறங்குநன்மை புரிபவரை
யெய்யேன்; இந்திராவுனக்கெனெழில்சார்வசனம்புகலுவனே.

(இ-ள்.) உத்தம பலவானே! தேவே! உன்னைத் துதிக்கும் மர்த்தியனுகிய யஜமானனை ஆசீர்வதிப்பாய், மகவானே! (தனவானுன விந்திரனே!) உன்னைக்காட்டிலும் நன்மை செய்பவர்களை யானறியேன். இந்திரனே உன்பொருட்டு என் அழகிய ஸ்துதி வசனங்களைக் கூறுவேன்.—(எ-று.)

(வேறு.)

20. உனதருஞ் செல்வக் கொடைகளு முறுதி
யுஞற்றிடு மீசனே யென்றும்
பினருன தருமை சார்துணை தாமும்
பேர்த்திடல், மானவர்க் கருள்வோய்!
நினதரு மறையை நேடுறு மெமக்கு
நீள் பொருள் யாவையுந் தேடித்
துனவிடா யெல்லா விடத்துநின் றெடுத்துத்
தோய்ந்தெம திடத்து நன் குறவே.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு இதஞ்செய்பவனே! எங்களுக்கு உறுதியைத் தருஞ் செல்வத்தைத் தரு மீசனே! நீ தரும் அரிய செல்வங்களும், உனது அருமை பொருந்திய உதவிகளும் எம்மை யடையாதபடி மாற்றிவிடா திருப்பாயாக. (எம்மை யடையச் செய்வாயாக.) எல்லா விடத்திலிருந்தும் பொருள்களை யெடுத்து எம்மிடத்து நன்ருகப் பொருந்தும்படி சேர்ப்பாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

85. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 1.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; 5, 12 த்ருஷ்டுப். தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. உருத்திரன்றன் புத்திரர்க ளுயர்வேகஞ்
சிறந்தோர்க ளுறுதி சான்று
திரத்தமையுஞ் செயல்புரிவோர் மாருதர்கள்
வழியதனிற் றெரிவை மார்போற்
றரத்தலங்கா ரம்புனேவோ ருரோதசியை
யோக்கமொடுந் தளிர்க்க விட்டார்;
உரத்தமையவ் வீரர்மலே பொடிப்பவர்கள்
யாகமதி லோகை கொள்வார்.

(இ-ள்.) உருத்திரனுடைய புத்திரர்களும், வேகமானகதி யோடு கூடினவர்களும், உத்கிருஷ்டமான செய்கைகளைப் புரிப வர்களும், வழியிற் செல்லும்போது மாதர்களைப்போலத் தமது அங்கங்களை யலங்கரித்துக் கொள்பவர்களுமான மருத்துக் கள் உரோதஸீயை (பூமிவானங்களை)ச் செழித்தோங்கும்படி செய்தனர். பலம் பொருந்திய அவ்வீரர்கள், மலைகளையுடைத் துப் பொடி செய்பவர்கள், யக்ஞத்தினிடத்து (ஸோமங் குடித்து) மதத்தை யடைவார்கள்.—(எ-று.) மருதர் அல்லது மருத்துக்கள் ருத்திரன் அல்லது மகாதேவனுக்கும் பிருச்நி யாகிய தாய்க்கும் புத்திரர்களாம். ஜநந ஜந்யபாவம் உபசாரார்த் தம் என்க. ஸப்த என்பதற்கு வேகமாய்ச் செல்லக்கூடியவர் என்றூர்சாயணர். அந்தியகாலத்திலெல்லாரையு மழவைப்பவன் ருத்திரன்.

2. அபிடேகம் பெற்றவர்கள் பெருமகிமை
தனையடைந்தே யழகு தோன்ற
நபமோங்குந் தஞ்சதன நாட்டினரா
லுருத்திரன்ற னலத்த மைந்தர்;
சுகமாக வருச்சிப்பா ரருச்சிக்கத்
தகுவோனைத்; தோய்ந்த வீர
நிபமாகு மைந்திரியம் பிருசினிசே
யவருட்டி நிதியேற் றூரே.

(இ-ள்.) ருத்திர புத்திரர்களாகிய அவர்கள் தேவர்களால் அபிஷேகஞ் செய்யப்பெற்று மிக்கமகிமையையடைந்து உத்கிருஷ்டமாக ஆகாயத்தினிடத்துத் தமது கிருகத்தை நாட்டினுர்கள். அருச்சிக்கத்தக்கவனுகிய இந்திரனே யருச்சிப்பார்கள். வீரத்துக்கு உவமையாகும் ஐந்திரவலிமையை அவ்விந்திரனுக்குப் பிருச்நியின் மக்களாகிய மருத்துக்கள் ஊட்டித் தனத்தையடைந்து தாங்கினுர்கள்.—(எ-று.) பிருச்நி, நாநாரூபமாயுள்ள பூமி. நபம், ஆகாயம். நிபம், ஒப்பு. சதனம், வீடு. ஐந்திரியம், இந்திர சம்பந்தமானது, வீரமென்றபடி. அருச்சிக்கத்தகுவோன், இந்திரன். மருத்துக்கள் ப்ரஹர பகவோ ஜஹ வீரயஸ்வ முதலிய வாக்கியங்களினு லிந்திரனுக்குப் பலத்தை யூட்டுகிறுர்கள்.

3. கோவினது புத்திரர்க ளணிகளினு
லவயவங்கள் கூரப் பூட்டி
மேவுறுகாந் தியினைவளர்த் திடும்போதிங்
கலங்காரம் விளங்க வேற்றே
யோவறுமெய் யொளிபெருகத் தரிப்பார்க
ளொன்னுர்க ளுடைய வாட்டித்
தாவுறுதந் நெறியெல்லாம் வளந்தருநெய்
யொழுகும்வணஞ் சமைப்பா ரன்றே.

(இ-ள்.) கோ (பசு) ரூபமாயுள்ள பூமியினது புத்திரர்களாகிய மருத்துக்கள் ஆபரணங்களாற் றமது அவயவங்கள் நிறையும்படி பூட்டி வெளுப்பான காந்தியை வளர்க்கும்போது ஒளிவீசும் அலங்காரங்களை யேற்றுத் தமது சரீரத்தின் தேஜஸ் விருத்தியாகும்படி அவற்றைத் தரிப்பார்கள். பின்னும் அவர்களே பகைவர் தோற்று ஓடும்படி ஹிம்ஸித்துத் தாங்கள் போகும் வழியிலெல்லாம் வளம்பொருந்திய நெய்யானது (சாரம்பொதிந்த மழை நீரானது) விழும் வண்ணஞ் செய்வார்கள்.—(எ-று.) அவர் போனவழியில் மழை பெய்யும் என்றபடி. நெய்யென்றது சாரம் பொதிந்த மழை நீரை.

4. நன்மகத்தீர் படையொளிர்வீர் மாருதர்காள்
மனுேவேக நடையிற் சான்ற
பொன்பெறுபுள் ளியின்மானை உம்தேரி
லழகுபெறப் பூட்டு மக்காற்

கொன்பெறுவிண் ணிழிமழையைப் பெய்விக்கு
நீங்கணிலை குலையாதேயுங்
குன்றெனினு முமதுரத்தா னிலைபேர்த்து
நடுக்கமுறக் குயிற்று வீரே.

(இ-ள்.) நல்ல யக்ஞத்தோடு கூடியவர்களே! ஆயுதாலங்கிருதர்களே! மருத்துக்களே! மனோவேகமாக நடக்கும் திராணியுள்ளவையும் அழகிய வெண்புள்ளியோடு கூடியவையுமான மான்களை உமது தேரிலழகாகப் பூட்டும்போது வானிலிருந்து விழும் மழைத்துளிகளை விழும்படி செய்யும் நீங்கள் நிலைகுலையாதுள்ள பொருப்பாயினும் அதனையசைத்து நடுங்குறச் செய்வீர்கள்.—(எ-று.)

(வேறு.)

5. எள்ளருமுதக, மன்ன மியைக்க, வானிழியத் தூண்டிப்
புள்ளி மான் றம்மை யுந்தேர்ப் பூட்டவு மருதீர் செம்மை
யுள்ளிய மின்னிற் றூரை யொல்லென வொழுகித்தோலை
யெள்ள நற் பூமி முற்று மெழில்பெற நனைக்குமன்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உணவுப் பொருள்களைத் தரும் வண்ணம் மழைநீரை வானி (மேகத்தி) னின்று மிழியுமாறு தூண்டி யுமது புள்ளியோடு கூடிய மான்களை யுமது தேரிற் பூட்டியவுடனே சிவந்த மின்னினின்றும் மழைத்தாரையானது விரைவாக வீழ்ந்து தோலை நனைப்பதுபோலப் பூமியை நனைத்து விடுகின்றது.—(எ-று.)

6. மாருதர்கா ளும்வேக வெம்பரிகள்
விரைகதியின் மருவி யும்மை
யேருறவே யிவட்டருக; தனங்காத்திற்
சிறப்புறவே யியைக; வேதி
சாருறுமெம் மிலம்பெரிதாம்; அதிற்சாருங்
குசையதனிற் சற்றே தங்க;
நேருமது ரச்சோம வன்னமதை
மாந்திமத நேர்க வின்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே, உமது வேகம் பொருந்திய குதிரைகள் (அதாவது ஈண்டு மான்கள்) வேகமான நடையோடு பொருந்தி யும்மை யிங்கே கொண்டுவருக. நீங்களும் எங்களுக்குத் தரவென்று கைகளிற்பொருள்களை யேந்திக்கொண்டு

வருக. வேதிகை சார்ந்த எமது யக்ஞகிருஹம் விஸ்தாரமாக வமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனிடத்தேயுள்ள தருப்பையிலமர் வீர்களாக. யாங்கள் தரும் மதுரமான ஸோமலட்சண வன்னத்தையுண்டு மதங்கொள்வீர்களாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 9.

7. சுயபலத்தால் விருத்தியடைந் தவர்களக
ணகமதிற் றேய்ந்தி டம்பா
டியலுறத்தஞ் சதனமதை யமைத்தார்கள் ;
விண்டுவுமே மத்த மேய்ந்து
பயிலுவதா யிச்சையளிப் பதைக்காத்திங்
கோம்புங்காற் பட்சி போல
வயலின்விரைந் தன்புடனே தருப்பையினி
லழகாக வமர்க மாதோ.

(இ-ள்.) தமது ஸ்வபலத்தினு லோங்கினவர்களாய் மருத்துக்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்கு சென்று விசாலமான வீட்டைத் தமக்கெனச்செய்து கொண்டார்கள். விஷ்ணுவானவர் மதத்தோடு கூடியதும் இச்சையளிப்பதுமான யக்ஞத்தை அல்லது ஸோமத்தை ரக்ஷிக்கும்போது, அம்மருத்துக்கள் பட்சிகளைப் போலப் பக்கத்தில் விரைவாக வந்து பிரியத்தோடு தருப்பையின் மேலமரட்டும்.—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் ரட்சித்த போது அமர்ந்தார்கள் என்பார். ஆனல் சாயணர் உபவிசந்து என்ற உரை கூறியுள்ளார்.

8. போர்புரியக் களிக்கின்ற சூரரென
விரைகுபவர் போற்று கீர்த்தி
யேர்விழையும் புருடரென யுத்தமதிற்
பொருதனரால் ; எப்ப டைப்புங்
கூர்நடுக்கின் மருதரின்முன் விதிர்விதிர்க்கும் ;
அந்நரருங், கோனே யென்னப்
பார்வயிற்ற முக்கிரத்தோற் றத்தெவரும்
பார்க்கவொணுப் படிவ முற்ருர்.

(இ-ள்.) சௌரியத்தோடு கூடிய யுத்த வீரர்களைப்போல விரைவாகச் செல்லும் மருத்துக்கள் கீர்த்தியை விரும்பும் புருஷர்களைப்போல (விருத்திராதியரோடு செய்த யுத்தத்தில்) சண்டையிட்டனர். எல்லாச் சிருஷ்டிவர்க்கங்களும் அம்மருத்

துக்களின் வரவைக்கண்டு நடுங்கும். அந்த நரர்கள் (நேதாக்கள் அல்லது சேனாதிபதிகள்) தமது உக்கிரமான தோற்றத்தினால், ராஜாவைப்போல ஒருவராலும் ஏறெடுத்துப்பார்க்க முடியாத படிவத்தோ (உருவத்தோ) டிருக்கிறார்கள்.—(எ-று.)

9. செய்திறமைத் துவட்டாவும் பொன்மயத்தி
னாயிரவெண் செறிந்த கூர்க
ளெய்தியவச் சிரமதனை வேலைப்பா
டுறவிழைத்த விறையின், வேந்தன்
மொய்திறற்கன் மம்புரிவா னதையேற்று
விருத்திரனை முடித்தான்; அன்னா
னெய்தினடைத் திருந்தமுகிற் சலமுழுதும்
பெய்வித்தா னெடியின் மன்னே.

(இ-ள்.) காரியஞ் செய்வதிற் சிறந்த துவஷ்டா, பொன்மயமானதும், ஆயிரமென்னும் கூர்கள் பொருந்தியதுமான வச்சிராயுதத்தை வேலைப்பாடோடு கூடச் செய்தவுடனே, இந்திரன் வலிமை மிகுந்த போர்க்கன்மத்தைச் செய்வதற்காக அதனைக் கையிலேற்று விருத்திரனைக் கொன்றான்; அவ்விருத்திர னடைத்து வைத்திருந்த மேகநீர் முழுவதையும் விரைவிற் கீழ்நோக்கி யோடும்படி செய்தான்.—(எ-று.) ஆயிரவெண் செறிந்த கூர்கள் என்றது, ஆயிரக்கணக்கான கூர்மைகள் என்றபடி. வேந்தன் இந்நூலின் எப்போதும் இந்திரனுக்கே மறுபெயராக வரும்.

10. அம்மருத ரொருகூபந் தனைவலியால்
மேற்றாக்கி யதனோட் டத்தை
யம்ம தடுக் கும்மலையை யும்பிளந்தார்;
நற்கொடையோ ரடுத்த நூறு
செம்முநரம் பியாழதனை வாசித்தார்;
சோமமதைச் சிறந்து மாந்தி
யிம்மெனவே துதிப்பவருக் கீகவென
வெகுதனங்க ளிழைத்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) அந்த மருத்துக்கள் ஒரு கூபத்தைத் தமது வலிமையினால் மேற்றாக்கி அதனோட்டத்தைத் தடுத்தெதிர்ப்படும் மலையையும் பிளந்தார்கள்; நல்ல தானத்தோடு கூடிய அம்மருத்துக்கள் நூறு தந்தி கொண்ட வீணையை யெடுத்து வாசித்தார்கள். ஸோமத்தைக் குடித்துக் களிகொண்டு ஸ்தோதாக்க

ளுக்காக அநேக செல்வங்களைச் சிருஷ்டித்தார்கள்.—(எ-று.) ஈண்டு இவ்விதிஹாஸம் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நாள் இம் மறைகண்ட ரிஷியாகிய கோதமன் நீர் வேட்கையினால் வருந்தி மருத்துக்களை யாசித்தான். அப்பொழுது அம்மருத்துக்கள் தூரத்திலிருந்த ஒரு கூபத்தை மேற்றூக்கி அதன் தண்ணீரை ஓடும்படி செய்து கோதமனது ஆச்ரமத்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரு தொட்டிகட்டி அத் தொட்டியில் விழுவித்து அவ்விருடியைத் திருப்திப் படுத்தினார்களென்பது.

11. பற்பலவா மொளிவாய்ந்தோ ரக்கூபந்
 தனையிருடி பக்கல் சாய்வாய்
முற்படவே கொண்டீர்த்துக் கண்டதொரு
 தொட்டியினின் முற்றப் பூரித்
தெற்படுமிவ் வகைத்துணையிற் கோதமனும்
 விப்பிரன்க ணேய்ந்து சீர்சால்
சொற்படவா யுளையோம்புந் தண்ணீரா
 லவனுசை தோய்வித் தாரே.

(இ-ள்.) சித்திரம்போல் நானாவிதமான ஒளியோடு கூடிய மருத்துக்கள் அக் கூபத்தை அவ்விருடி யிருக்குந்திசையை நோக்கி வக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து அங்கே கட்டிய தொட்டியிலூற்றி நிறைத்து, இவ்வகை யுதவியோடும் கோதமனிடத்து வந்து, ஆயுள் விருத்தியைச் செய்யும் அத் தண்ணீரால் அவனது ஆசையை நிறைவேற்றினார்கள்.—(எ-று.)

(வேறு.)

12. மருதர்காள்! உம் முத்தாது மருவிய புகலிடங்கள்,
விரதிகட் களிப்பா னேன்ற வீடுகள், தாசுடற்குத்
தருபவை தமை யெமக்குச் சார்த்துக; அருத்தி யீவீர்!
பெருவலிச் சுதரி னன்மை பெருகுறு தனமு மீக.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! மூன்று தாதுக்களிலும் (ஸ்வர்க்கம், அந்தரம் பூமி யென்னும் மூன்று இடங்களிலும் என்றபடி) பொருந்திய உமது புகலிடங்களும், உம்மை ஸ்தோத்திரஞ்செய்யும்விரதிகளுக்குத் தருவதற்காக ஸம்பாதிக்கப்பெற்ற வீடுகளும், தாசுஷனாகிய யக்ஞகர்த்தாவுக்குக் கொடுப்பவைகளுமானவற்றை யெமக்குத் தருவீர்களாக. இச்சையை யளிப்பவர்களே! வீரியம்பொருந்திய புத்திரர்களோடு கூடிய செல்வத்தையும் தருவீர்களாக.—(எ-று.) முத்தாது வென்றது

பூமி முதலிய மூன்றிடங்களை யென்பார் சாயணர். மூன்று மடங் கென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

வருக்கம் 10.

86. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 2.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி. தேவதை: மருத்துக்கள்.

1. பேரொளிவான் பிறங்கு மருத்தரே,
யாரகத்தடைந் தின்புடன் சோமத்தைச்
சீரின் மாந்துவீ ரன்னவ னுத்தம
வேரிற் காவல ரெய்தி நிலைப்பனே.

(இ-ள்.) சிறந்த ஒளியோடு அந்தரத்தில் விளங்கும் மருத்துக்களே! எந்த யஜமானனது கிரஹத்தில் வந்து ஸந்தோஷத்தோடு ஸோமபானஞ் செய்வீர்களோ அந்த யஜமானன் உத்தமமான காப்பாளர்களோடு கூடியவனுவான்.—(எ-று.)

2. மகத்தை யோம்பு மருதீர் துதியுடன்
மகத் தமரு மறையவன் போற்றையும்,
அகத்துள வவி யாற்றலர் கூற்றையும்,
இகத்து நுஞ்செவி யேற்பீர் கடிதினே.

(இ-ள்.) மகத்தை (யாகத்தை)த் தாங்குகின்ற மருத்துக்களே! ஸ்தோத்திரங்களோடு யாகத்திலவியைத்தரும் மேதாவியாகிய விப்பிரனது வணக்கமொழிகளையும் அவிதராது ஸ்தோத்திரம் மாத்திரஞ் செய்வோனது வார்த்தைகளையும் (துதிமொழிகளையும்) விரைவிற் கேட்பீர்களாக.—(எ-று.) இதனுல் கர்மமில்லாமல் ஸ்தோத்திரம் மாத்திரம் செய்வோருக்குங் கூடத் தெய்வவருள் ஏற்படுமென்பது வெளியாகும்.

3. இன்னும் யாரகத் தெய்து மவியினர்,
துன்னும் விப்பிரக் கூட்டந் துதைவுற
மன்னுவிப்ப ரம்மானவ னுநிறை
துன்னு கோட்டத்துத் தோய்பவ னுவனே.

(இ-ள்.) இன்னும், எந்த யஜமானனுடைய வீட்டில் அவியுணவோடு கூடிய ரித்ஜவிர்கள் விப்பிரர்களாகிய மருத்துக்கூட்டம் நெருங்கிவரும்படி செய்வார்களோ, அந்த யஜமானன் பசுக்கூட்ட நிறைந்த கொட்டிலுக்குள் செல்லும் பெருமைபெற்றவனுவான். (அதாவது) நிறையப் பசுக்களை யடைவான்.—(எ-று.) கோட்டம், கோஷ்டம், பசுக்கொட்டில்.

4. எக்கியத் தினத் தெய்துந் தருப்பையின்
மிக்க வீர ரவர்கள் விழைமகத்
துக்த மன்னர் களிக்க வுரை பெறும் ;
தக்க சோமத்தின் சாறும் பிழிவுறும்.

(இ-ள்.) யக்ஞதினத்தன்று தருப்பையிற் சிறந்த வீரர்களாகிய மருத்துக்கள் விரும்புகின்ற யாகத்தில் உக்தம் (சஸ்திரங்கள்) அவர்கள் மதத்தைப் பெறுமாறு சொல்லப்பெறும். சோமச்சுதையும் பிழியப்பெறும்.—(எ-று.)

5. ஒன்னலர்க ளெல்லாரையு மோட்டுவோர்
மன்னு மிம்மகன் மந்திரங் கேட்டிட ;
துன்னு மம்மறை தூண்டு மகத்தனு
மன்ன மன்னு ரளிக்க வடைகவே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களெல்லாரையும் துரத்துவோர்களாகிய மருத்துக்கள் இந்த யாககர்த்தாவின் மந்திரத்துக்குச் செவி கொடுக்கட்டும். அந்த மந்திரத்தைக் கூறும் யாககர்த்தாவும், அம்மருத்துக்கள் அன்னப்பொருள்களைத்தர, அவற்றை யடையட்டும்.—(எ-று.) ஸூரம் என்பதற்கு மகத்தனெனப் பொருள்கொள்ளாது சூரியனெனப் பொருள்கொண்டு, இஷ: என்பதற்கும் பலமென வெடுத்துரைத்து மேனாட்டாசிரியர் ‘சூரியனை யெட்டும் பலமவனுக்கு உண்டாகட்டும்.’ என மொழி பெயர்ப்பார். கடையடி முற்றுமோனை.

வருக்கம் 11.

6. மருதர்காள், முன்வயங்கிய பற்பல
சரிதுக்களிற் சர்வமுங் கண்டவும்
உரமுறுந் துணையுற்றவி யீந்துளேம் ;
தரமுறவின் றளிப்பதுந் தாங்கவே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! முன்பு விளங்கிய பல கூதிர்க் காலங்களிலெல்லாம் சர்வக்ஞர்களான உமது வலிமை பொருந்திய உதவிகளையடைந்து உமக்கு அவியளித்திருக்கிறோம். அதனால் இன்று தரும் அவியையும் ஏற்பீர்களாக.—(எ-று.) 'தரமுறவின்றளிப்பதுந் தாங்கவே' என்றது வடமொழி மூலத்தில்லை. அங்வயத்தாற் கொண்டது. சரரிது, கூதிர்காலம், பெரும்பொழுதாறனுள் ஒன்று. கூதிர்காலமென்று இலக்கணையால் வருஷத்தைச் சுட்டிக்காட்டினர்.

7. பூச்சியோத்தம பூதர் மருதர்காள்!
ஆச்சியத்தோடெவன் றரு மன்னத்தை
யேச்சறவெடுத் தேற்றுப் பிறங்குவீர்
வாய்ச்ச நன்னிதி மர்த்திய னன்னனே.

(இ-ள்.) நன்றாக வணங்கற் குரியவர்களாகிய மருத்துக்களே! எவனுடைய அவியன்னத்தை நீங்கள் ஏற்பீர்களோ அவன் சோபனதனத்தோடு கூடிய மனிதனும்.—(எ-று.) மர்த்தியன், மரணதர்மம் வாய்ந்தவன், மனிதன் என்றபடி. வாய்ச்ச, போலி: நன்னிதிவாய்ச்ச மர்த்தியனென்க.

8. உண்மை நல்வலி யுற்ற நரர்களே!
திண்மை யாகத் துதித்து வியர்க்குமெய்
யொண்மையோ டுமையுற்று விரும்புவோற்
கெண்மை சார விருத்துக விச்சையே.

(இ-ள்.) உண்மையான நல்வலிமையோடு கூடிய நரர்களே! (நேதாக்களாகிய மருத்துக்களே!) உம்மை நன்றாகத்துதித்து அத்துதியின் சிரமத்தினால் வியர்க்கின்ற சரீரத்தோடு உம்மையடைந்து விரும்பும் ஸ்தோதாவுக்கு அவனுடைய ஆசைகள் எளிதாகக் கிடைக்கும்படிசெய்வீர்களாக.—(எ-று.) விதஎன்று வடமொழி மூலத்திருப்பினும் லம்பயத, ப்ரயச்சதவெனப் பொருள் கூறுவார் சாயணர்.

9. சத்தியப் பலஞ் சார்ந்தவர்கா ளும
துத்தமப் புக ழோங்கு மகிமையைப்
பெற்றொளிருக; மின்னிற் பிறங்கிடு
மற்றதனு லரக்கரை வாட்டவே.

(இ-ள்.) உண்மையான (பிறராற்கடக்கமுடியாத) பலத்தோடு கூடியவர்களே (மருத்துக்களே!) உம்முடைய உத்தம

மான மாகாத்மியத்தோடு பிரகாசிப்பீர்களாக. மின்னலைப்போற் பிரகாசிக்கும் அம்மகிமையினால் (எங்களுக்குத் துன்பத்தைத் தரும்) ராக்ஷஸர்களை வாட்டுவீர்களாக.—(எ-று.) மற்று, அசை.

10. குகையிருளைக் குலைத்து மடித்திட;
வகையின் யாவையு முண்டு மகிழ்ந்திடுந்
தகையில் வெய்யனைச் சாடி விரட்டுக;
தகையிற் சார்த்துக யாம்விழை சோதியே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) குகையில் வசிக்கும் இருட்டினை யெங்கள் கண்ணெதிரிற்படாதபடி நாசப்படுத்துவீர்களாக. எல்லாப் பொருள்களையு முண்டுமகிழும் ராக்ஷஸர்களை யடித் தோட்டுவீர்களாக. யாங்கள் விரும்புமொளியைத் தருவீர் களாக.—(எ-று.) சரீராந்தத்தில் எமது மனக்குகையிற் புகு மஞ்ஞானமாகிய விருட்டையோட்டிப், புருஷார்த்தத்தை யாங் கள் அடையாதபடி புண்டொழிக்கும் காமக்குரோதாதி ராக்ஷ ஸர்களைத் துரத்திப், பரத்துவ ஸாட்சாத்காரமாகிய ஜோதியைத்தருவீர்களாகவென்பது தொனிக்கும் பொருளாம்.

வருக்கம் 12.

87. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 3.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி. தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. வயிரிகளை மடிப்பவர்கள் வலிமிகுந்தோர்
பல்லார வார வெற்றித்
தயிரியசா லிகள், சிறந்தோர், போற்றுறுவோர்
கணமுற்றோர், சாரும் யாகத்
தியலுறும்பூ ஜோத்தமரா நரோத்தமர்க
டம்முடலி னியலுங் கோலம்
பயிலணியி னபங்தோன் றுஞ் சூரியன்றன்
சிலகதிரிற் பரந்தார் மன்னோ.

(இ-ள்.) சத்துருக்களைக் கொல்வோரும், மிக்க வலிமையோடு கூடியவரும், பலஜயகோஷங்களைச் செய்யும் தயிரியசாலிகளும், ஸர்வோத்கிருஷ்டரும், மூன்றும் ஸவனத்தில் ஸ்துதி பெறுபவரும், நரோத்தமர்களும் (உத்தமநேதாக்களும்,) ஆகிய மருத்துக்கள் தங்களது சரீரங்களிற் கட்டப்பெற்ற அழகு பொருந்திய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாய் ஆகாயத்தினிடத்தே சூரியனுடைய சில கிரணங்கள் காணப் படுவதுபோலக் காணப்படுகிறார்கள்.—(எ-று.) மருத்துக்கள் முதலில் சிலரே ஒன்றிரண்டு சூரிய கிரணங்களைப்போலக் காணப்படுகிறார்கள் என்று பொருள் விரிப்பர் மோட்சமூலர் **(Maxmuller).**

2. மாருதர்கா ணபமதனிற் கருவுயிர்க்கும்
வகைமுகிலை வயானம் போல
ஏருறவே விரைந்தடுக்கு மக்காலஞ்
சிலவானும் மெழில்சார் தேரிற்
றரைகளை யுதிர்த்திடுவ வாதலினு
னுமைப்போற்றுஞ் சால்புள் ளோனுக்
காருமழை நீரதனைத் தேறலெனத்
தெளிந்ததனை யமைப்பீ ரன்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! ஆகாயத்து மேகங்கள் தாங்கொண்ட நீரைக்கொட்டும் வண்ணம், பட்சிகளைப்போல விரைவாக அவற்றின்கண் விரைந்தடுக்கும்போது சிலமேகங்கள் உமது தேரின்மேல் மழைத்தாரைகளைப் பெய்யும். அதனுல் உம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் யஜமானனுக்கு (ஸாரபுஷ்டியுள்ள) மழை நீர் மதுவைப்போல ஸ்வச்சமானதைத் தருவீர்கள்.—(எ-று.) கருவுயிர்த்தல் ஈண்டுதாங்கொண்ட நீரைக் கொட்டுதலைக் குறித்து நின்றது. வடமொழியிலுள்ள க்ருதம் என்னும் சப்தத்துக்கு விருஷ்டியுதகம் அல்லது மழை நீரென்பார் சாயணர். ஏன்? அந்நீர் நெய்யைப்போல ஸாரபுஷ்டியோடு கூடியதன் நிமித்தமென்க. வயானம், பறவை. வான், மேகம்.

3. நன்மைசெய மாருதர்க டந்தேரில்
மான்பரியை நலக்கப் பூட்டித்
தின்மையற மலையசையக் கடவும்போ
தவனி, பதி சிதைந்த மாதின்,
வன்மையறத் துளங்குறுமால்; விளையாட்டி
னெழுகுமவர் வாள்கூர் கையிற்

கன்னடுங்குஞ் செயலாளர் தம்மாற்ற
லினைக்காட்டிக் களிகொள் வாரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்கள் (மழைதருவதாகிய) சுபகாரியத்துக்காகத் தமது தேரில் மானாகிய குதிரையைப் பூட்டித், தீமையானது நீங்கும் வண்ணம் மலைகணடுங்கும் விதமாகத் தமது தேரை யோட்டிக்கொண்டு போகும்போது பூமியானது, கணவனை யிழந்தவள் (அரசனுடைய உபத்திரவம் முதலிய வற்றிற்குப்) பயப்படுவதுபோலப், பலமற்று நடுக்கங்கொள்ளும். கிரீடாசீலர்களும் சலனஸ்வபாவ முள்ளவர்களும், ஆயுதத்தோடு விளங்குபவர்களும், மலை நடுங்கும்படியான செய்கையோடு கூடியவர்களும், ஆன மருத்துக்கள் தமது வல்லமையைப் பிரகடனஞ் செய்து ஸந்தோஷிப்பார்கள்.—(எ-று.) வாள் ஈண்டு பொதுவாக ஆயுதத்தைக்குறித்தது. கல், மலை.

4. சுயசலன முள்ளவர்கள், வெண்புள்ளி
மான்பரியோர், தோய்ந்த வன்மை
நயமுளவர், கட்டிளமை வாய்ந்தவர்கள்,
சத்தியர்க ளுடஞ் செல்வ
மயமளிப்போர், நிந்தையிலார், மழைபியைப்போ
ரின்கூட்ட மகிகள் யாவும்
வயமாக்கு மீசானர் யாம்புரியு
மறைக்கரும மதித்துக் காக்க.

(இ-ள்.) பிறராற்றூண்டப்படாமல் தாமே சலிப்பவர்களும், வெண்மையான புள்ளிகளோடு கூடிய மானைக் குதிரையாகவுடையவர்களும், அஸாதாரணமான பலத்தோடு கூடியவர்களும், எப்பொழுதும் இளமைவாய்ந்தவர்களும், ஸத்தியர்கள் விரும்பும் பலதனத்தையும் தருபவர்களும், பழிப்பில்லாதவர்களும், மழையைக் கூட்டுவிப்பவர்களுமான மருத்துக்கூட்டத்தார், எல்லாப்புவனங்களுக்கும் ஈசானர்கள், யாங்கள் செய்யும் மந்திரங்களோடு கூடிய கன்மத்தைக் காக்கட்டும்.—(எ-று.) மகி, பூமி. கூட்டத்தாராகிய ஈசானரென்க.

5. எம்பிதா வழிமுன்னே ருபதேசத்
துறுமொழியை யியம்பு கின்றோம் ;
இம்பரெந் நாத்துதிக்குஞ் சோமங்கண்(டு) ;
எக்கியப்பே ரேய்ந்தா ரன்னூர்

நம்பிரா னிந்திரானு மகிமுதலோர்
தமைவதைக்க நாடு மன்று,
தம்பிரான் றுதிகூறித் துணைநின்றே
யவனருகிற் றழைத்த போதே.

(இ-ள்.) எம்மது பிதாவாகிய ரஹூகணன் வழியில் வந்தமுன்னோர்கள் சொல்லப் பாரம்பரியமாகக்கேட்ட விருத்தாந்தத்தை யாங்கள் சொல்லுகின்றோம். ஸோமத்தைப் பிழியுங்கர்மத்தில் ஸோமத்தைக் கண்டவுடனே எங்களது நாக்கு ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுநிற்கும். (நம்பிரானாகிய) இந்திரன் விருத்திரன் முதலியோரை வதைக்க விரும்பிய வக்காலத்தில் (பிரஹரபகவோ ஜஹிவீரயஸ்வ முதலிய) துதிகளைக்கூறி அவனுக்குத் துணையாக நின்று அவனது பக்கத்தில் நிறைந்தபோதுதான், யாகத்துக்குரிய பேர்களாகிய, ஈதிருக், அங்யாதிருக், தாதிருக், பிரதிதிருக், மித:, ஸம்மித:, ஸபாரா என்னும் நாமங்களைப் பெற்றனர்.—(எ-று.) இவ்வேழு பெயர்களும் தைத்திரீயஸம்ஹிதை 4-6-5 வுள்ளன. இவற்றை மண். 1, சூக். 72, செய். 3-ன் உரையிற் பிழைபடக் காட்டியுள்ளது.

6\. பானுகிர ணங்களொடு மவருதக
முயிர்போற்றப் பரிந்தொ ழுக்கித்,
தேனொழுகுந் துதியோடு மிருத்துவிக
ரளியவியைச் சிறக்க வுண்டு,
ஞானமொழி யொடுகூடி விரைகதியோர்,
பயமில்லோர், நாடுந் தங்க
வீனமிலா மருத்துவநல் லுயர்பதத்தை
யிறையதனி னெய்தி னாரே.

(இ-ள்.) சூரியகிரணங்களோடும் அவர் (மருத்துக்கள்) மழைநீரைப் பிராணிகளை வளர்க்க விரும்பிப்பெய்வித்து, நல்லஸ்துதி வசனங்களோடு ரித்விஜர்கள் தரும் அவியுணவைச் சாப்பிட்டு ஞானமொழிகளோடு கூடி, வேகமான கதியுள்ளவர்களாயும், பயமற்றவர்களாயும், தம்முடைய உத்கிருஷ்டமான மருத்துக்கள் என்னும் பதவியை விரைவாக அடைந்தனர்.—(எ-று.) தாம் பெற்ற மருத்துவபதவியை நிலைநிறுத்திக்கொண்டன ரென்பார் மோட்சமூலர். இப்பதவி இவருக்கு வந்தவகையை மண். 1, சூக். 72, செய் 3ற் பார்க்க.

வருக்கம் 13.

88. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 4.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஒடி கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: 1-ம் 6-ம் பிரஸ்தார பங்க்தி, (ஜகதிபோல் முற்பாதியும் காயத்திரிபோலப் பிற்பாதியும்) 2—4 த்ருஷ்டுப், 5 விராட் ரூபா (அறுசீர்க்கழி நெடில்). தேவதை: மருத்துக்கள்.

1. மின்னலொடு பொருந்தியுள, நல்லருக்கம்
வாய்ந்துள்ள, விளங்குந் தூண,
மன்னசுவச் சிறகுடைய தேர்களின்மேல்
மருத்துக்காள் வருக பெய்வான்;
துன்னுமாயை துதைந்தவர் காளெமக்
கன்ன வோக்கத்திற், புள்ளி, னணைகவே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! மின்னொளியோடு கூடியவையும், நல்லதுதி வாய்ந்தவையும், தூண்களோடு கூடியவையும், பறக்கும் சிறகுகளோடு கூடியவையுமான உங்கள் தேர்களின்மீது ஆரோகணித்து (மழை பெய்யுமாறு) வருவீர்களாக. நல்லகர்ம ஞானம் நிறைந்தவர்களே! எமக்கு வேண்டிய மிகுந்த உணவுப் பொருள்களோடு, பட்சியைப்போல, வேகமாக வருவீர்களாக. —(எ-று.) ஈண்டு சாயணர் மருத்துக்களுக்குச் சப்தார்த்தம் கூறுகிறார். (1) மிதம் நிர்மிதம், அந்தரிட்சம், ருவந்தி சப்தம் குர்வந்தி, அதாவது நிருமிக்கப்பட்ட அந்தரிட்சத்தை யடைந்து அங்கே சப்தம் செய்பவர்கள்: (2) அல்லது (மிதம் ஸ்வைர் நிர்மிதம் மேக (gh)ம் ப்ராப்ய வித்புதாத்மநாரோச்சமாந:) அந்தரத்தில்நிருமிக்கப்பட்ட மேகத்தை யடைந்து அங்கே மின்னலாகப் பிரகாசிப்பவர்கள். (3) அல்லது (மஹத்யந்தரிட்சே த்ரவந்தி) பெரிய அந்தரிட்சத்தில் செல்லுபவர்கள். (4) எத்தேவ கணங்கள் மத்திமஸ்தானத்தில் காசிபன் புத்திரர் 7 கணங்களாகச் சேர்ந்த 49 பேர்கள் என்று சொல்லப் படுவார்களோ அவர்களாம்.

“ தக்கன்கனி வயிற்றுதித்தா ரைம்பதின்மர்
தடங்கொங்கைத் தைய லாருள்
தொக்கபதின் மூவரையக் காசிபனும்
புணர்ந்தான்; அத் தோகை மாருள்

மிக்கவதி திப்பெயராண் முப்பத்து
முக்கோடி விண்ணோ ரீந்தாள் ;
மைக்கருங்கட் டிதியென்பா ளதினிரட்டி
யசுரார்தமை வயிறு வாய்த்தாள்.''

என்னும் பாட்டு கருதத்தக்கது. (கம்பராமா-சடாயுகாண் படலம் செய். 25.)

(வேறு.)

2. செம்மை பிங்கல மிரண்டுஞ் செறிந்த மாப்பூனைந்த தேரில்,
இம்மையிற் றுதிமுழக்கு மெக்கியன் சுபத்தை யேய,
அம்மையே வருவார் ; தங்க மன்ன சித்திரன் குலிசஞ்
செம்மிய கையன்; தேர்க்கால் செறிசுவட் டிலைத்தார் பூவை.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் யாகவான் நன்மையை யடையும் வண்ணம், சிவப்புப்பிங்கலம் இரண்டுங் கலந்த வர்ணமுள்ள குதிரைகளைக் கட்டிய தேரின்மேலேறிக் கொண்டு மருத்துக்கள் வருவார்கள். வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்தியவன் காந்தியோடு கூடிய ஸவர்ணம்போலப் பார்ப்பதற்கழகிய ஒளிபொருந்தும் தோற்றத்தையுடையவன். அம்மருத்துக்கள் தங்களுடைய தேர்க்காற் சுவடுகளால் பூமியை வருத்தினார்கள்.—(எ-று.) குலிசஞ் செம்மிய கையனென்றது இந்திரனை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஸ்வதி (Dh) தி: என்பதற்கு வச்சிராயுதம் என்று பொருள் கூறிப், பின்னர் அது சத்துருக்களைக் கண்டிக்கு மாயுதத்தைக் குறிக்குமெனக் கொண்டு அத்தகைய ஆயுதத்தோடு கூடிய மருத்துக் கூட்டம் ஸ்வர்ணத்தைப்போற் பார்ப்பதற்கழகாக விருக்கும் என அவ்வொருமை வினைக்கேற்பப் பொருண்முடிபு கூறுவார் சாயணர். எப்படியேனும் கொள்ளுக.

3. மருதர்காள் செல்வ முன்னி யாயுத மருவு மும்மெய் ;
தருநிறை வனத்தைப் போலத் தம்மக முயரு மாறு
நிறுவினர் ; நற்றோற்றத்தீர் நலம்பெறு சோமங் கூட்டப்
பெருகுறு தன மகத்தோர் பிறக்கினர் கல்லைத் தானே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களது சரீரத்தில் ஆயுதமானது செல்வந் தருவதற்காகப் பொருந்தியுள்ளது. அம்மருத்துக்கள் விருட்சங்கள் நிறைந்த வனத்தைப்போல யஜ

மானர்களைக்கொண்டு யாகத்தை யோங்குவிக்கிறார்கள். நல்ல பிறப்போடு கூடியவர்களே! (மருத்துக்களே!) உங்களுக்கு ஸோமாபிஷவஞ் செய்வதற்காகச் செல்வவான்களாகிய யக்ஞ கர்த்தாக்கள் சோமம்பிழியுங்கல்லை விளங்கவிட்டார்கள் (அதாவது ஸோமம் பிழிகிறார்கள்).—(எ-று.)

4. நீர்விரும் பும்மைச் சூழ நெடும்பகல், உதகம் வாய்ந்த,
ஏர்பெற வளைந்து நீரை யியைந்திடுங் கருமஞ் செய்த;
பேர்பெறு மவ்வருக்கப் பிரமத்தைக் கோதமர்கள்
சீர்பெறச் செய்து தாகந் தீர்கிண றெடுத்தார் மேக்கே.

(இ-ள்.) [தாகத்தோடிருந்த கோதமர்களால் துதிக்கப் பட்ட மருத்துக்கள் அக் கோதமருக்காகத் தேசாந்தரத்திலிருந்த கூபத்தை மேலே தூக்கிக் கொண்டுவந் தளித்தார்கள். அதைக் கண்ட ரிஷி சொல்லுகிறான்.] (கோதமர்களே!) தண்ணீர் விருப்பமுள்ள உம்மைச் சூழ்ந்து எப்போதும் ஜலஸம்ருத்தியுள்ள பகல்கள் வந்து தண்ணீரைத்தரும் அக்கினிஷ்டோமாதி கர்மத்தைச் செய்தன. பெயர்பெற்ற இவ்வர்க்கங்களோடு கூடிய பிரஹ்மத்தை (அவியுணவை)க் கோதமர்கள் தந்து தாகத்தைத் தீர்க்கும் கூபத் தண்ணீரை மேலே தூக்கினார்கள். —(எ-று.) முதலிரண்டடிகளால் கோதமரது பகல்கள் ஜலத்தைத் தரும் மந்திரங்களோடு கூடிய கர்மங்களைச்செய்து கழிந்தன வென்று கூறிப், பின்னர் அம்மந்திரத்தோடு கூடிய யக்ஞமே ஜலத்தைத் தந்தனவெனச் சிறப்பித்தார். வார்க்காரியமென்பது மழைபெய்யச்செய்யும் கர்மமென்றும் அக் கர்மஞ்செய்யின் மழைபெய்யு மென்றும் கூறுவர்.

5. தீதில் பொன்னுருளின்மீது விவிதமாச் செறிந் தயக்கோம்
பேதிசார் வராக மென்ன வுமையவ னெதிர்ந்த போது
கோதம னுமக்காப் பாடிக் குயிற்றிய விதனைப் போல
யாதொரு மறையு முன்னர் யாருமே யறிந்தி லாரே.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற பொற்சக்கரத்தின்மீது, இரும்பைப் போன்ற தந்தமாகிய வாயுதத்தோடு கூடிய காட்டுப்பன்றிகளைப்போல நீங்கள் பலவிதமாக வந்து கோதமனுக்கெதிரில் தோன்றியபோது, அக்கோதமன் உங்களைத்துதித்த இம்மறையைப்போலச் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை.—(எ-று.) வதி, ஆயுதப்பொது, சொம்பாகிய வேதியென்க.

(வேறு.)

6. இத்துதிகள் உங்களையே மாருதர்காள்
உங்கணம்போ லேற்றத்திற்பின்
பற்றுவன; தனித்தனியே துதிப்பவர்தம்
வாணியும் பண் பரந்துரைத்தாள்
சற்றுமே களைப் பின்றிச், சமைத்தவூண்
முற்று மெங்கர மொய்ப்பித்த போதினே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இந்த எங்களது துதிகள், உங்களது கூட்டத்துக் கொத்தவை உங்களைப் பின்பற்றிச் செல்லுகின்றன. நீங்கள் எங்கள் கைகளில் அன்னத்தை யமைத்தபோது ரித்விஜர்களது வாக்கும் பண்ணோடு அநாயாஸமாக உங்களைத் துதித்துக் கூறிற்று.—(எ-று.)

89. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 5.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷீ கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: 1-5, 7 ஜகதி, 6 விராட்ஸ்தானம் (அறுசீர்க்கழி நெடில்) 8-10 த்ருஷ்டுப். தேவதை: விச்வதேவர்கள்.

1. பயன்றருகல் யாணகுண மாமகங்கள்,
அசுரர்களாற் பாடில்லாத,
இயன்றபகை யெதிர்க்கரிய, எதிர்த்தாரை
வெற்றிகொளு மிவை, பஃறிக்கும்
பயின்றெமிடத் தோங்குகவால், தினந்தோறுந்
தேவர்களெப் பலனுமீவோர்
குயின்றெமது காவலரா யெந்நாளு
மெஞ்சதனங் கூடு மாறே.

(இ-ள்.) தினந்தோறும் எல்லாப்பயன்களையும் தரும் (விச்வ) தேவர்கள் எங்களுடைய ரட்சகர்களாய் எப்பொழுது மெமது யக்ஞக்கிரகத்துக்கு வரும் வண்ணம், அசுரர்களால் உபத்திரவிக்க முடியாதவையும், சத்துருக்களாற் றடுக்கமுடியாதவையும், பகைவரை ஜயிப்பவையும், தக்க பலன்களைத்தரும் கல்யாண குணங்களோடு கூடியவையுமான (அக்கினிஷ்டோமாதி) யாகங்கள் எல்லாத் திக்கிலிருந்தும் வந்து அவ்விடத்து வளர்ந்தோங்கட்டும்.—(எ-று.) விச்வதேவர்களென அதிகாரத்தாற் கொள்க.

2. சுபம்புரியுந் தேவர்களி னனுக்கிரக
மதியெம்பாற் ரேய்க; நேர்மைத்
தபம்புரியவ் யஜமானர்க் களிதேவக்
கொடைகளெமைச் சார்க; என்றும்
நிபம்பெறயா மத்தேவர் நட்பளிக்குங்
கருமமதை நேடிக் கொள்க;
வபுவதனிற் சீவன்மிக வோங்கிடவே
தேவர்களும் வளர்க்க வின்றே.

(இ-ள்.) சுபத்தைச் செய்யும் (விச்வ) தேவர்களி னநுக்கிரக புத்தி யெம்மிடத்துப் பொருந்துக. ஸத்தியமும் தபோவனுஷ்டானங்களுமுள்ள யக்ஞகர்த்தாக்களுக்குத் தரும் தேவக்கொடைகள் எப்பொழுதும் எங்களைச் சார்ந்து நிற்கட்டும். பிறர்க்குச் சுட்டாக நிற்கும் வண்ணம் யாங்கள் அத்தேவர்களது சிநேகத்தைத் தருங் கருமத்தைத் தேடி யடைவோமாக. எமது சரீரத்தில் ஆத்மாவோங்கிச் சீவிக்குமாறு தேவர்கள் எங்களாயுளை விருத்திசெய்வார்களாக.—(எ-று.) வபு, உடல்.

3. பகனோடு மித்திரனை யதிதியினைத்
தட்சனையும் பகர்ம ருத்துத்
தொகையோடு மரியமணன் வருணனொடு
சோமனையுஞ் சோடா வெண்ணும்
வகைத்தேவ ரசுவினிக டங்களையும்
பழமறையால் வருக வென்பாம்;
சுகமீக சோபனநன் னிதியியைந்த
சரச்சுவதி தோய்கதெ மக்கே.

(இ-ள்.) பகன், மித்திரன், அதிதி, தக்ஷன், மருத்துக்கூட்டங்கள், அரியமணன் அல்லது அரியமான், வருணன், ஸோமன், இரட்டைத்தேவர்களாகிய அச்வினிகள் ஆகியவெல்லாத்தேவர்களையும் பிராசீநமான மந்திரங்களாற் கூவியழைப்போம். சோபனத்தோடு கூடியவளான ஸரஸ்வதி எங்களுக்குச் சுகத்தையளிக்கட்டும்.—(எ-று.) பகன் துவாதசஆதித்தியர்களிற் சிறந்தவன். மித்திரன் (ப்ரமீதே ஸ்த்ராயகம்) உண்மையறிவைப் பாதுகாப்பவன்; பகலபிமானி தேவதை. அதிதி (அகண்டநீயாம் அதீனும் வா தேவமாதரம்) பூரணமானவள், கஷ்டந்தராதவள், தேவத்தாய். தட்சன் எல்லா ஜகத்தையு நிருமிப்பதிற் சமர்த்தன். பிரஜைகளுக்குப் பதி, அல்லது பிராணரூபமாய் எல்லாப்பிராணிகளுக்குள்ளும் பரந்து நிற்

கும் ஹிரண்யகர்ப்பன். 'பிராணோ வை தக்ஷ' வென்பது சுருதி (தைத்திரீ யஸம்ஹிதை 2-5-2). அஸ்ருதம், சோஷணரஹிதம், எப்போதும் ஒரு ரூபத்தோடு திரியும் மருத்துக்கூட்டமென் பார் சாயணர். அர்யமணன் மந்தேஹர் முதலிய சத்துருக்களை யடக்குவோன், சூரியன். (மந்தேஹர் சூரியனது தேரைத்தடுப் பவர்களாக வெண்ணப்படு மசுரர்கள்.) அதனாற்றான் அர்யமான் அல்லது அர்யமணன் காலை மாலை ஸந்திகளுக்கு அதிதேவதை யாகக் கருதப்படுகிறான். இவனே ஸூர்யனென்று (அஸௌ வாதித்யோர்யமா) தைத்திரீய ஸம்ஹிதை (2-4-4) கூறும். வருணன், பாவகாரிகளை யவர்களது பாபங்களால் ஆவரணஞ் செய்பவன் அல்லது மூடுபவன், ராத்திரியபிமானி தேவதை யென்று தைத்திரீயப் பிராஹ்மணம் (2-18-9) கூறும். ஸோமன் தன்னை இரண்டு கூறுபடுத்திப் பூமியிற் கொடி (ஸோமலதை) யாகவும், விண்ணில் சந்திரனது ஆத்மாவாகிய தேவதையாகவு முள்ளவன். அச்விநிகள் எல்லாவிடத்தும் வியாபிப்பவர்கள். இவர்கள் தியாவா பிருதிவிகள் (வானம் பூமியிரண்டும்) என்று சிலரும், அஹோ ராத்திரிகள் (பகலிரவு) என்று சிலரும், சூரிய சந்திரர்களென்று சிலரும், புண்ணியஞ் செய்யும் ராஜாக் களிருவரென்று சிலருஞ் சொல்லுவார்கள். சிலவற்றை ரஸத் தாலும் சிலவற்றை ஜோதிஸாலும் நிரப்புவோர்.

4. வாயு தர சுகமளிக்கு மம்மருந்தைப்,
 புவித்தாயு மகிழ்ந்தளிக்க,
 ஏயுமெம தரும்பிதா வாம்வானு
 மேய்க்கவதை ; பிறக்குஞ்சோம
 மாயுமகப் பயனதனைக் கூட்டுவிக்கும்
 கல்லிரண்டு மணைக்க லஃதைத் ;
 தோயுமறி வசுவினிகா ணேய்தீர்க்கு
 மதைச்செவிக்கட் டோய்த்தி டீரே.

(இ-ள்.) சுகத்தைத்தரும் அந்த பேஷஜத்தை (மருந்தை), வாயு கொண்டுவரட்டும். பூமியாகிய தாயும் அதனைக் கொண்டு வரட்டும். எமது பிதாவாகிய வானமும் அதனைத்தாங்கட் டும். ஸோமஸுதை பிழிந்து யாகபலனாகிய சுகத்தையளிக் கும் இரண்டு கற்களும் அதனையிங்கு சேர்க்கட்டும். அறிவு மிக்க அசுவினிகளே எங்களது நோயைத் தீர்க்கவல்ல அதனை நீங்களும் கேட்டு வைப்பீர்களாக.—(எ-று.) பிதாதியௌ : என்பதே தியௌப் பிதா என்றாயிற்றென்பார் மேனாட்டா சிரியர்.

5. ஈசானன் ரூவரசங் கமவுலகின்
பதியாவான், எழில்சார் கன்ம
வாசாரத் தாற்றிருத்தி செயத்தக்கோ
னவன்றன்னைத் துணைக்க ழைப்போம்;
தேசாகு மெம்பொன்னைப் பெருக்கிவளர்த்
தழிவுபெறாச் சிறப்பிற் பூடன்
வேசாறி யாங்கேட்டை யடையாத
நல்வகையே விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) ஈசானனும் (ஐசுவரியவானும்) தாவரசங்கம வுல கங்களுக்குப் பதியும், அழகிய கன்மத்தாற் திருப்திப் படுத்தத் தக்கவனுமாகிய வவனை (இந்திரனையென்பார் சாயணர்) நமக் குக் காவலாக வழைப்போம். எமது தனமெல்லாம் வளரும்படி காத்து ஒருவராலும் அழிக்கமுடியாத அல்லது இம்சிக்க முடி யாத சிறப்போடு கூடிய பூஷன் யாங்கள் துக்கத்தையும் கேட் டையும் அடையாதபடி யெங்களைக் காப்பானாக.—(எ-று.) பூஷன், பூடன், சூரியாபிமானி தேவதை, செல்வமளிப்பவன்.

வருக்கம் 15.

(வேறு.)

6. அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க மீத்துதியேய் வேந்தன்
அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க வெப்பொருள் சார்பூடன்
அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க வாராழியாத் தார்க்யன்;
அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க மாமறைக் கர்த்தாவே.

(இ-ள்.) மிகுந்த துதியைப் பொருந்திய இந்திரன் எங்க ளுக்கு அழிவின்மையைத்தரட்டும். எல்லாப் பொருள்களையு மடைந்துள்ள பூஷன் எங்களுக்கு அழிவின்மையைத்தரட்டும். அழியாத தேர்ச்சக்கரக்கட்டைக் கால்களையுடைய தார்க்ஷயன் (கருடன்) எங்களுக்கு அழிவின்மையைத் தரட்டும். பிரஹஸ் பதி யெங்களுக்கு அழிவின்மையைத் தரட்டும்.—(எ-று.) தார்க்ஷயன், திருட்சன் மகன், கருடன். மாமறைக்கர்த்தா வென்றது பிரஹஸ்பதியை. எப்பொருள் உம்மைத் தொகை.

(வேறு.)

7. மான்பரியோர், பிருசினித்தாய் பெற்றவர்கள்,
சுபந்தருவோர் மருதர், யாகத்
தேன்றுறுவோ, ரக்கினியே தங்நாவா
யடைந்தவர்க ளென்றே போலக்

கான்றவொளிக் கண்ணுடையோர் யாவுமுணர்
மதியுடையோர், காப்பான் வேண்டித்
தோன்றுகவெல் லாத்தேவர் தாமுமிவ
ணின்றெமக்குச் சுகமீ பாக்கே.

(இ-ள்.) புள்ளிமானுகிய வாஹனத்தை யுடையவரும், பிருசினி மாதாவின்மக்களும், சுபகாரகர்களும், யாகத்தை நோக்கி வருபவர்களும், அக்கினியைத் தமது நாவாகக்கொண்டவர்களும் (அல்லது அக்கினித் துவாரா அவிப்பொருளை யேற்பவர்களும்) சூரியனைப்போல வொளிகாலுங் கண்ணோடு கூடியவர்களும், எல்லாவற்றையு மறியும் புத்தியை யுடையவர்களுமான மருத்துக்களாகிய விச்வதேவர்கள் எங்களை யிவ்விடத்துக்காத்து எங்களுக்குச் சுகத்தை யளிக்க வரட்டும்.—(எ-று.) என்று, சூரியன்.

(வேறு.)

8. வணங்குதற் குரியீ ரெங்கள்காதுமங்களச்சொல்கேட்க;
அணங்குறு தேவர்கா ளெங்கண் ணழகமைந்த நோக்க;
இணங்குறு திடவங்கத்தி னுடலியைத் தும்மை யாங்கள்
வணங்கியே தேவனீந்த வாயுளைப் பெறுக மாதோ.

(இ-ள்.) யக்ஞத்திற் போற்றத்தக்கவர்களே! எங்களுடைய காது மங்கலமான வார்த்தைகளைக் கேட்கட்டும். பெருமைபொருந்திய தேவர்காள், எங்களது கண்கள் அழகுபொருந்திய காட்சிகளைப் பார்க்கட்டும். உறுதியமைந்த கரசரணுதி யவயவங்களோடு கூடிய யாங்கள் உம்மைத்துதித்துத் தேவநிர்மிதமான பூரண வாயுட்காலத்தை யடையட்டும்.—(எ-று.) தேவநிர்மிதம் பிரஹ்மாவால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பூரண வாயுளென்றது 112 அல்லது 120 வயதாம் என்பார் சாயணர். இது ஜோதிஷமதம். ஆனல் அடுத்த செய்யுளில் நூறு என்றே கூறப்படுகிறது; 'வேத நூற் பிராய நூறு' என்றார் பிறரும். பத்ரம் கர்ணே என்னும் மந்திரம்.

9. தேவர்காளெம்மெய் கெட்டுச் சரையினைச்சேர நூறு
தாவரு கூதிராகும்; தடையுறவிடையி னஃதை
யோவுறச்செய்யீர்; உன்னுமுதற்கு ளெம்மகார்கடாமே
மேவுறுபிதாக்களாகு மேன்மையை யடைவாரன்றே.

(இ-ள்.) (விச்வ) தேவர்களே! எமது சரீரங் கிழத்தன்மை யை யடைந்துகெட நூறு சரற்காலங்களாம் (அல்லது வருஷமாம்). நடுவில் அதனைக் குறைத்துவிடாதீர்கள். அதற்குள் எமது புத்திரரும் பிதாக்களாகிவிடுவார்கள்.—(எ-று.) புத்திரர் பிதாக்களாவார்க ளென்பதற்குத் தாங்களே குழந்தைகளைப் பெற்று விடுவார்களென்றும், தாங்கள் வயதுசென்ற எங்களைப் போஷிக்கத் தொடங்கி விடுவார்களென்றும், இருவகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம்.

10. அதிதியே வானும் அந்தரிட்சமு மதிதியேயாம்;
அதிதியே தாயாம், தந்தை புத்திரன் றானுமாகும்;
அதிதியே தேவரெல்லாம், ஐவகைச் சனங்கடாமும்;
அதிதியே பிறப்பின் மூலம், அதிதியே பிறப்புமென்ப.

(இ-ள்.) அதிதியே விண்ணும். அதிதியே (விண்ணுக்கும் புவிக்குமிடையிலுள்ள) அந்தரிட்சமாம். அதிதியே தாய்; அதிதியே தந்தை; அதிதியே புத்திரனுமாம். அதிதியே விச்வதேவர்களாம். அதிதியே ஐந்துவகையான ஜனங்களாம். அதிதியே பிறப்புக்கும் காரணமாம். அதிதியே பிறப்பென்றும் சொல்லுவார்கள்.—(எ-று.) ஐவகைச் சனங்கள், கந்தர்வர், பிதிர்க்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், ராட்சஸர்கள் என்பவர்களாம். நான்கு வருணத்தவரும் நிஷாதருமென்றும் சொல்லலாம். தேவர், மனிதர், கந்தர்வர் அல்லது அப்ஸரஸ், ஸர்ப்பர் அல்லது நாகர், பிதிர்க்கள் என்பார் யாஸ்கர்.

வருக்கம் 16.

90. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 6.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெி கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி, 9 அநுஷ்டுப். தேவதை: விசுவ தேவர்கள்.

(வேறு.)

1. வருணன் மித்திரன் மற்றிவ ரெங்களுக்
குரிய தான முணர்ந்தனர் நேர்நெறி
மருவு வித்திட; தேவர் மகிழ்வுறும்
அரியமாவு மணைத்திட வன்னதே.

(இ-ள்.) வருணனும், மித்திரனும் எங்களுக்குத் தகுந்த உத்தமமான விடத்தை யறிந்தவர்களாய் எங்களை நேரான பாதையிற் சேர்க்கட்டும். இந்திராதி தேவர்கள் பிரீதிகொள்ளும் அரியமாவு மந்நெறியிலேயே எம்மைச் சேர்க்கட்டும்.—(எ-று.) பகலபிமானி தேவதையாகிய மித்திரனும், இரவபிமானி தேவதையாகிய அரியமாவும் எங்களுக் குரித்தான நற்பதவியை யறிந்து எங்களை யப்பதவிக்குச் செல்லும் நேர்மை நெறியிற் சேர்க்கட்டும் என்க. மித்திரன், வருணன், அரியமாவென்னும் பதப்பொருள்களை மண். 1, சூக். 89, செய். 3ன் உரையிற் காண்க.

2. செல்வ மேய்த்துச் சிறக்கு மவர்மயக்
கில்லவராய் மகத்துவத் தேசினுற்
நல்வளத்தி னெந்நாளுங் கருதியே
பல்வகைய விரதமும் பாலிப்பார்.

(இ-ள்.) செல்வத்தையளித்துச் சிறப்புப்பெறு மவ் விசுவ தேவர்கள் மயக்கமில்லாதவராய் அல்லது நல்ல ஞானத்தோடு கூடியவர்களாய்த் தங்களுடைய மகத்துவம்பொருந்திய தேஜஸினுல் எல்லாநாட்களிலும் விரதங்களைக் காப்பார்கள்.—(எ-று.) விரதம் என்றதற்கு ஜகநிர்வாஹக ரூபமாயுள்ள தங்கள் தங்கள் கர்மங்களென்று உரை கூறுவார் சாயணர்.

3. பகைவர் தங்களை நாசப்படுத்துவோர்
தகைமை சாரு மமரர் மரணத்தின்
வகைபொருந்திய மர்த்தியரா மெமக்
கிகவயிற் சுக மீத்துச் சிறக்கவே.

(இ-ள்.) பகைவர்களை நாசப் படுத்துவோர்களும் அமிருதத் தன்மை வாய்ந்தவர்களுமாகிய விச்வதேவர்கள் மரிணதர்மம் பொருந்திய (அநுஷ்டாதாக்களாகிய) எங்களுக்கு இவ்வுலகத்துச் சுகத்தைத் தரட்டும்.—(எ-று.)

4. வந்தனீயராம் பூடன் மருதரு
மிந்திரனும் பகனு மெம்பாதையை
நந்து தீமை நெறியிற் பிரிக்க, யா
முந்து மாறு துறக்கப் பலனையே.

(இ-ள்.) வந்திக்கத்தக்கவர்களாகிய பூஷன், மருத்துக்கள், இந்திரன், பகன் என்னுமிவர்கள், யாங்கள் ஸ்வர்க்காதி பலன் களையடையுமாறு, எங்களது பாதைகளைத் தீமைசெறிந்த வழி களினின்றும் விலக்கிக் காக்க.—(எ-று.)

5. மன்னும் போஷக வாவுறு விண்டுவே!
இன்னு மிவ்வழி யேகு மருதரே!
துன்னுவிப்பீர் பசுவெந் தொழிலகத்(து);
உன்னு மர்க்கத்தை மூட்டுக வெங்கட்கே.

(இ-ள்.) பூஷனே! (போஷக தேவதையே!) வியாபிக் கும் தன்மைபொருந்திய விஷ்ணுவே! இன்னும் அவ்வழியில்வரும் (மருத்துக்களே!) எமது (ஆப்தோர்யாமமென்னும்) கர்மத்திற் பசுக் கூட்டங்களைச் சேர்ப்பீர்களாக. எங்களுக்கு வாழ்வை யளிப்பீர்களாக.—(எ-று.) ஆப்தோர்யாமமென்றது ஸோம யக் ஞங்கள் ஏழனுள் ஒன்று. இவ்யக்ஞத்தைச் செய்பவர் பசுப் பெறுவர் என்பது வேதத் துணிபு.

வருக்கம் 17.

6. ஒழுங்கின் யாக முளுற்று மவனுக்கு
வழங்கு சிந்துவும் வாயுக்களு மிவண்
வழங்க வின்ப மதுவினை; ஓடதி
வழங் கினிப்பினின் வைக வெமக்குமே.

(இ-ள்.) ஒழுங்காக யாகஞ் செய்வோனுக்கு ஸிந்துக்களும் (நதி அல்லது ஸமுத்திர அபிமான தேவதைகளும்) வாயுக்களும் இன்ப மதுவாகிய கர்ம பலத்தை யளிக்கட்டும். ஓஷதிகள் எங்களுக்கு மாதுரியத்தைத் தந்து சிறக்கட்டும்.—(எ-று.)

7. மதுவணைந் தெமக் கேய்க நிசியுமே;
மதுவணைந் தெமக் கேய்க பகல்களும்;
மதுவணைந் தெமக் கேய்க புவியுலகு;
மதுவணைந் தெமக் கேய்க விட்டந்தையே.

(இ-ள்.) எங்களுக்கு இரவு மாதுரிய பலதாதாவா யிருக் கட்டும். பகற் காலங்களும் எங்களுக்கு இனிய பலன்களைத் தரட்டும். பூவுலகமும் எங்களுக்கு மாதுரியமான விசேஷ பலன் களை யளிப்பதா யிருக்கட்டும். விண்ணாகிய பிதாவும் எங்களு க்கு மதுரம் வாய்ந்தவனா யிருக்கட்டும்.—(எ-று.) மூலத்திலுள்ள

உஷஸ் என்னும் பொருள் இலக்கணையாற் கொண்டது. பார்த்திவம் ரஜம் (Terrestrial Atmosphere) என்பதற்குப் புவியுலகென்றது 'ரிலோகா ரஜாம்ஸ்யுச்யந்த' என்ற யாஸ்கர் வசனத்தை யாதாரமாகக்கொண்டு. விண்ணாகிய தந்தை, விட்டந்தை; விருஷ்டியை முக்கியமாகக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் பரிபாலிப்பதால் (த்யௌ,) வானம் பிதா வெனப்பெற்றது.

8. மது வமைந்தவ ளுக வனப்பதி;
மது வமைந்தவ ளுக நபப்பதி;
மது வமைந்த பயத்தோ டெமக்கென
மது வமைந்தன வாக பசுக்களே.

(இ-ள்.) யூபாபிமானி தேவதையாய் வனத்தைக் காக்கும் வனஸ்பதி யெங்களுக்கு இனிமைபொருந்தியவனுயிருக்கட்டும். நபப்பதியாகிய சூரியனும் இனிமை பொருந்தியவனுயிருக்கட்டும். இனிமை வாய்ந்த பாலோடுபசுக்களும் எங்களுக்குஇனிமை செய்வனவா யிருக்கட்டும்.—(எ-று.) நபம், ஆகாயம். பயம், பயஸ், பால்.

(வேறு.)

9. எமக்கு மித்திரன் சுகந்தர; வருணனுஞ் சுகத்தை
யெமக் களித்திட; அரியமாச் சுகத்தினை யியைக்க;
யெமக்கரி விருகற்பதி யிடரினை விலக்க;
எமக்கு நற்சுகம் பேரடி விண்டுவுங் கொடுக்க.

(இ-ள்.) மித்திரன் எமக்குச் சுகத்தை யளிக்கட்டும். வருணன் எங்களுக்குச் சுகத்தைத் தரட்டும். அரியமா வெங்களுக்குச் சுகத்தையீயட்டும். அரி (இந்திரன்), பிரஹஸ்பதி இவர்கள் துன்பத்தை விலக்கிச் சுகத்தை வழங்கட்டும். பெரிய அடியோடு கூடியவிஷ்ணு எங்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கட்டும்.—(எ-று.) பேரடி யென்றது வாமனனாய் மூவுலகளந்த பெருமையை முன்னிட்டு. "இங்கே விஷ்ணு திருமாலன்று; சூரியனே, காலை, நண்பகல், பிற்பகல் என்னும் முப்பொழுதினும் வான் கடந்து செல்லு நிலையில் விஷ்ணு வென்னும் பெயரோடு பொலிகின்றான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது" என்பார் 'பண்டைக்காலத்தமிழரும் ஆரியரும்' என்னும் நூலினாசிரியர். விருகற்பதி, ப்ரஹஸ்பதி. மித்திரன், வருணன், அர்யமா இவர்களைப்பற்றி மண். 1, சூக். 89, செய். 3ன் உரையை நோக்குக.

வருக்கம் 18.

91. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 7.

ரிஷி: ஷி கோதமன். வடமொழிச்சந்தம்: 1-4, 18-23 திருஷ்டுப், 5-16 காயத்திரி, 17 உஷ்ணி. தேவதை: ஸோமன்.

23 இருக்குக்கள் கொண்டது.

(வேறு.)

1. சோமனே யறிவின்மிக்காய், தோயுநேர்நெறியினெம்மை
யேமுற நடத்துவாயால்; எங்கண் மூதாதை யோர்கள்
காமுறுதீரருன்றன் கருதுறு துணைகொண்(டு); இந்தோ!
தாமுறு மரதனத்தைச் சார்ந்தனர் தேவர் மாட்டே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! நீ யறிவின் மிகுந்தவன். எம்மை நேரிய நெறியில் நடத்துவாய். இந்துவே! (ஸோமத்துளியே!) எங்கள் முன்னோராகிய தீரர்கள் உனது உதவினாலேயே தேவர்களிடத்திலிருந்து ரத்நங்களை யல்லது ரமணீய தனங்களைப் பெற்றனர்.—(எ-று.) இந்தோவென்றது வடமொழிப் போக்காகக் கூறியது. எம்மூதாதையர் பெற்றார், இப்பொழுது யாமும் பெறுகவென அவாய்நிலையாற் கொள்ளுக.

2. சோமநீமகஞ்செய்வோரிற் சொல்பெறுமகத்தோன்; மொய்ம்பி
னுமுறுவோரி னன்மொய்ம் புற்றவன்; நடை யெலாம் பெற்
றேமுறுவள்ளறம்மினெழில் பெறுவள்ளல்; மாந்தர்
காமுறுகண்ணுவாய்: சீர்காண்பொருள் பொருளினெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஸோமனே! நீ யாககர்த்தாக்களில் நல்ல யாக கர்த்தா. பலத்திற் பேர்பெற்றவர்களில் சிறந்த பலவான். செல்வத்தையெல்லாம் பெற்ற தாதாக்களிற் சிறந்த வள்ளலாம். யாகஞ் செய்யும் மனிதர்களுக்குப் பலனைப் பார்க்குங் கண்ணுவாய். எல்லாப்பொருள்களிலும் சிறப்புப்பொருந்திய அன்னப் பொருளாம்.—(எ-று.)

3. வந்தலே! வருண னீதி யுன்னரு நோன்பே; சோம!
வந்து முன்னெளி கம்பீரத் தேய்ந்த பேரெழிலிற்(று); அன்பு
தோய்ந்த மித்திரனிற் றூய்மை துதைந்துளாய்; சோமனே! நீ
வாய்ந்தெதனையும் வளர்ப்பா யரியமான் மானத் தேசின்.

(இ-ள்.) பிராஹ்மணர்களுக்கு ஸ்வாமியாகிய ஸோமனே! வருணன் செய்யும் யாகாதி விரதங்கள் உன் விரதங்களேயாம். உன்னுடைய காந்தியானது கம்பீரமும் மிகுந்த வழகும் வாய்ந்தது. அன்போடு கூடிய மித்திரனைப் போலப் பரிசுத்தமானவன் நீ; ஸோமனே, அர்யமாவினைப் போலத் தேஜஸோடு கூடி நீ யெல்லாவற்றையும் வளர்ப்பாய்.—)எ-று.) ஸோமன், சந்திராபிமானி தேவதை. சந்திர கிரணங்களால் பயிர் முற்றுவது உலக மறிந்த விஷயம். ஈண்டு மித்திரன், வருணன், அர்யமா, ஸோமன் நால்வரையும் ஒருமிக்க உரைத்தார்.

4. ஏந்தலாஞ் சோம வுன்மாட் டெய்து பேரொளி வானத்தி
லேந்துறு புவியி லெண்ணும் பருப்பத மதனி னேய்தீர்
காந்தி யோடதியி னீரிற் கலந்தன; அவையா வோடுஞ்
சாந்தியிற் குணமனத்தி னேற்க யாந்தரும் பலியே.

(இ-ள்.) மன்னனுகிய ஸோமனே! உன்னிடத்துத் தோன்றும் பெரிய காந்திகள் வானத்திலும், பூமியிலும், பர்வதங்களிலும், நோயைத்தீர்க்கும் ஔஷதங்களிலும், நீரிலும் கலந்தன. இவ்வெல்லாக்காந்திகளோடுங் கோபமற்றவனுய் நன்மனத்தோடுகூடியவனுய் வந்து யாங்கள் தரும் பலியை யேற்பாயாக. —(எ-று.) ஸோமனென்பதன் பொருளை, மண். 1, சூக். 80, செய். 3-ல் நோக்குக.

5. சோம நீ சற்புருடரி னற்பதி,
தாம மன்னன், விருத்திரன் றன்னை நீ
நாம மின்றி நலிப்பவன்; மங்கல
நேம கன்மமு நீயெனக் கூறுவாம்.

(இ-ள்.) ஸோமனே! நீ ஸத்புருஷர்களுக்குப்பதியாவாய், ராஜனுமாவாய். விருத்திரவதஞ் செய்பவனு நீயே. மங்கல காரியங்களும் நீயே.—(எ-று.) ஸோமங்குடித்து இந்திரன் செய்வதை ஸோமத்தின் செய்கையாகவே கூறினர். ஸோமத்தினல் யாகங்கள் நடைபெறுவதனல் ஸோமமே யாகமென்றுர்.

6. சோம யா மரணத்தினைத் தோய்வுறு
தேம மாக வுலகி லிருப்பது,
காமுறு நற்றுதியிற் களித்திடும்
வாம கானப்பதி யுன் வசத்ததே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! யாங்கள் மாணத்தை யடையாமல் இவ்வுலகத்திற் ஜீவித்திருப்பது, ஸ்தோத்திரப் பிரியனும் வனஸ்பதியுமாகிய வுன்னாலேயே.—(எ-று.)

7. வயது சென்றவன் வாலிப னாயினும்
நய விரதஞ், சோம நடத்துவோற்
குயரும் போகத்தை யூட்டுந் திறமையிற்
செயிரறும் பொன் சிறக்க வழங்குவாய்.

(இ-ள்.) ஸோமனே! யக்ஞஞ் செய்பவன் வயதுசென்றவனாயினும், வாலிபனாயினும், அவனுடைய உபயோகங்களுக்கு வேண்டிய பொன்னைச் சிறப்புப்பெறத் தருவாய்.—(எ-று.)

8. எம்வயிற் றுய ரேய்ப்பவனின்று மெப்
பம்பு திக்கும் பரந்திரட் சிக்கவே;
எம்பெரு மிறைச் சோம வுனையொத்தோர்
தந்துணையினர் தம்மை யழிக்கவே.

(இ-ள்.) எமது ராஜாவாகிய ஸோமனே! எம்மிடத்துத் துயரை விளைப்பவ னிடத்திலிருந்தும் எம்மை எல்லாப்பக்கத்தினின்றும் வந்து காப்பாற்றுவாயாக. உன்னைப்போன்ற தோழர்களது துணையைப்பெற்ற புருஷரை நாசப்படுத்தா தொழிக.—(எ-று.)

9. தாசுடர்க்குச் சுகந்தரு தன்மையிற்
பேசு மத்துணை கொண்டு பிறங்கெமை
யாசிற் சோம வணைந்தவ் வுதவியி
னேசுறு தியைபின் னெமை யோம்புக.

(இ-ள்.) ஸோமனே அவியளிக்கும் யஜமானனுக்குச் சுகத்தைத்தரும் உதவிகளோடு எம்மிடத்து வந்து அவ்வுதவிகளாலெம்மைப் பாதுகாப்பாயாக.—(எ-று.)

10. யாமியற்றுமிவ் வெம்மகந் தன்னையும்
யாமியம்பு மிவ்வெம் வசனத்தையும்
சோம! வேற்றெமைத் தோய்ந்திட வண்மையின்;
ஓம வெக்கிய மோங்க வளர்க்கவே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! யாங்கள் செய்யுமிந்த யாகத்தையும், யாங்கள் சொல்லுமிந்த ஸ்துதிவசனங்களையும், நீ யேற்றுச் சமீ

பத்தில் வருவாயாக. எங்கள் யாக கார்யங்கள் ஓங்கி வளரும் படி செய்வாயாக.—(எ-று.)

11. சோம சொல்வலி தோய்ந்தவர் யாங்களுந்
தாமஞ் சொல்லிற் றயக்கி யுன தரு
நாமந்தன்னை நலக்க வுயர்த்துவோம் ;
ஏம மீபவ வெங்கண் வருகவே.

(இ-ள்.) ஸோமனே ! ஸ்துதி லட்சண வசனங்களை யறிந்த யாங்கள் ஸ்துதி லட்சண கீதங்களால் அல்லது மாலைகளால் உன்னை விருத்தி செய்வோம். சோபன ஸுகத்தைத்தரும் அத் தகைய நீ எம்மிடத்து வருவாயாக.—(எ-று.) தாமம், மாலை, ஈண்டு சொன்மாலை.

12. செல்வ மீத்துச் சிறப்பிப்பவ, அணங்
கல்ல னீக்கி யரு நிதி சேர்ப்பவ,
பல்கு செல்வத் தினைப் பருப்பிப்பவ,
நல்லுளத்து நண்பாகுக, சோமனே !

(இ-ள்.) செல்வத்தையளித்து வளர்ப்பவனும், நோய்த் துன்பத்தை நீக்கி (ஸ்தோதாக்களுக்கு)ச் செல்வத்தைத் தருப வனும், ஸம்பத்தை விருத்தி பண்ணுபவனுமான ஸோமனே ! எங்களுக்கு நன்மனத்தோடு கூடிய தோழனாக விருப்பாயாக. —(எ-று.) அணங்கு, நோய்.

13. ஆக்க டட்டையை யார்ந்து களித்தலின்
நீக்கமில் தன தில்லினின் மர்த்திய
னேக்கமோடுறலின் னெம்மனத்தினிற்
றேக்கு மின்பிற் சிறந்துறல், சோமனே !

(இ-ள்.) பசுக்கள் தட்டையுணவைத்தின்று ஸந்தோஷிப் பது போலவும், ஸ்வக்கிரஹத்தில் மரண தர்மத்தோடு கூடிய மனிதன் தமது புத்திர பிருத்தியாதி செல்வங்களுடனே தங் கிச் சுகப்படுவதுபோலவும், ஸோமனே, நீ எங்களது இதயத் திற்றங்கி ரமிப்பாயாக.—(எ-று.) எங்களிடத்திலேயே யிருந்து எங்களுக்கே ஸந்தோஷ மூட்டுகவென்று, பசுவுண்டி, கிரஹ ஸுகம் என்னும் இரண்டு உவமைகளினாலுங் கூறினார். தட்டை பசுவுணவு.

14. தேவ சோம சிறந்தவுன் றோழமை
மேவு மர்த்தியன் வேண்டித் துதிப்பவன்
ருவி லன்னவன் றன்னைக், கவியெனு
மோவிலாற்றனீ யொன்றி யருளுவாய்.

(இ-ள்.) தேவனே ! ஸோமனே ! உனது நட்பினைப்பெற்ற மரண தர்மமுள்ள ஸ்தோதாவைக் கவியும் ஸர்வகாரிய ஸமர்த்தனுமாகிய நீ யடைந்து அநுக்கிரகிக்கிறாய்.—(எ-று.) கவி, கிராந்த தர்சி.

15. சோம வெம்வசை நீக்கிப் புரக்கவே ;
தீமைப் பாவங்கள் சேரா தெமக்கென்றுஞ்
சேம மீக ; சுகத்தைச் சிறப்பினீந்
தேம நண்பி னியைந்திதஞ் செய்கவே.

(இ-ள்) ஸோமனே ! எமது நிந்தனைகளை நீக்கிக் காப்பாயாக. எங்களால் செய்யப்பெறும் பாபங்க ளெங்களை யடையாதபடி காத்து, எங்களுக்கு க்ஷேமத்தைத் தருவாயாக. சுகத்தை யெங்களுக்குத் தந்து எங்களோடு நட்புக் கூடி யெங்களுக்கு ஹிதஞ் செய்வாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

16. ஓங்க சோம ! உறுக வெத்திக்கினும்
வீங்கு முன்னுடை நற்றிற வீரியம் ;
தாங்கு நல்வலி யன்னந் தயங்குற
ஈங்கு நீகொணர்ந் தெங்கட் களிக்கவே.

(இ-ள்.) ஸோமனே ! நீ வளருவாயாக. எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்னுடைய வீரியமானது வந்து தங்கட்டும். வலிமையைத்தரும் அன்னத்தை யெங்கட்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

17. மத்தம் பெறு முத்தம சோம, வெலா
வுத்தம் பெறு மங்கமு மோங்குக ; எஞ்
சித்தம் விழை யுத்தம கீர்த்தியினை
நித்தம் வளர் நண்பி னிலைத்துறவே.

(இ-ள்.) மதோத்தம ஸோமனே! எல்லா யுக்தமான (லதா) அங்கங்களும் ஓங்கட்டும். எமது சித்தம் விரும்பும் கீர்த்தியை (அல்லது சாயணருரைப்படி அன்னத்தை) எப்பொழுதும் வளர்க்கும் சினேகிதனாக நீ எங்களுக்கிருப்பாயாக.—(எ-று.) உத்தம், யுக்த மென்பதன் சிதைவு. லதா, கொடி.

(வேறு.)

18. பகைவரை வாட்டும் வீரம், பலத்தொடு சாரந் தோய்ந்து
வகைபெறு முண்டி, யுன்கண் மருவியே கூடி நிற்க;
தகைபெறு மமரமெம்மைச் சார்ந்திட வோங்கிச், சோம,
நகைபெறு வானிற் கீர்த்தி யுத்தம நடையிற் றுங்காய்.

(இ-ள்.) ஸோமனே சத்துருக்களைக் கொல்லும் வீரமும், பலமும் ஸாரமுந் தோய்ந்த அவியுணவும் உன்னிடத்துக் கலந்து நிற்கட்டும். மரணமில்லாத தன்மையானது எம்மைச் சாரும்படியாக ஒளிபொருந்திய ஆகாயத்தில் நல்ல கீர்த்தியைத் தாங்குவாயாக.—(எ-று.) மேற் பாட்டு லதை ரூபமான ஸோமனையும் இப்பாட்டு சந்திர ரூபமான ஸோமனையும் துதித்ததாம். வீரம் உண்டி எண்ணும்மை தொக்கன.

19. வான்முத விடத்துவைகுன் றேசினைச் சோம யாகம்
வான்பெறவியற்றுவோரும்வணங்குவார்; அத்தேசெந்தம்
மேன்படுமகத்தேசூழ்க; வெறுக்கைதந் தகமோட்டிக் கா
ளுன்கெடாதளித்துவீரர்த்தயக்குவோன்வரவெம்மில்லே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! வான்முதலிய விடங்களில் தங்கும் உனது தேஜஸை யாகஞ் செய்பவர்கள் வணங்குவார்கள். அந்தத் தேஜஸானது எம்முடைய உயர்ந்த யாகத்தினிடத்தும் வந்துபொருந்தட்டும். செல்வத்தையளித்து எங்கள் பாபங்களையோட்டி எங்கள் (கால்) சந்ததி கெடாதபடி வீரர்களை (புத்திரர்களை)ப் பாதுகாப்பவனே, எமது எக்ஞத்துக்கு வருவாயாக.—(எ-று.) வடமொழியில் அவீரஹா வென்றுள்ளது. அதாவது வீரர்களைக் கொல்லாதவனே, அல்லது வீரர்களைப் பாதுகாப்பவனே என்பது பொருள். வீரர்; வீர்யோத்பன்னர், புத்திரர்.

20. அவிதரு மகத்தோற் காக்கும், அருங்கதி பசுவங், கற்று,
அவிதரு கருமத் தன்றி யிலௌகிகத் தகத்தொழிற்க
ணவியினிற் சகல கல்வி யார்வினிற் கீர்த்தி யோங்கிக்
கவலறு பிதாகேட் டின்பங்காணும்வீரனைச்சோமன்னே.

(இ-ள்.) ஸோமனுனவன் அவியுணவை யளித்து யாகஞ் செய்யும் எங்கள் யஜமானனுக்கு வேகத்திற் சிறந்த குதிரையையும் கன்ருேடுகூடிய கறவைப் பசுவையும், யாக கர்மத்திலும் உலக நடையிலும் வீட்டு வேலைகளிலும் அவி தரும் தர்சபூரண மாஸாதி கர்மங்களிலும் சகல வித்யா பூரணத்திலும், புகழ் பெற்றும் பிதா கேட்டானந்திக்கும் படியான வீரன் அல்லது புத்திரனையும் தருவான்.—(எ-று.) ஸோமன், அசுவம், கற்ரு, வீரனை மகத்தோற்கு ஆக்கும் எனப் பொருண் முடிவு கூறுக.

வருக்கம் 22.

21. போரினிற்புறங்கொடாதாய், வெற்றியைப்பொருத்துவோய், தண்
ணீரொடு துறக்கமீவோய், திறலினைநிறுத்துவோய், நற்
பேருளமகத்தோய், இல்லநலத்தினைப்பெற்ருேய், கீர்த்தி
யேருளோய், சயத்தோய், சோம, உன்னிட மதங்கொள்வாமே.

(இ-ள்.) யுத்தத்திற் சத்துருக்களாற் றுரத்த முடியாதவனும், ஜயத்தை யுண்டுபண்ணுபவனும், (மழைத்) தண்ணீரையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் தருபவனும், வலிமையைக் காப்பவனும், கீர்த்தி பொருந்திய யாகத்தை யுடையவனும், நல்ல வீட்டினை யடைந்தவனும், புகழ் பெற்றவனும், வெற்றியாளனுமாகிய ஸோமனே! உன்னிடத்து நாங்கள் களிப்பையடையட்டும்.—(எ-று.) ஒடு, உம்மைப்பொருளது.

22. சோம, விவ்வோடதிக்கள் யாவையுந் தோயந்தன்னே
டேமவாக்குழுவு, மேய்த்துவிரித்தனை பரந்துதோன்றுஞ்
சேமவந்தரத்தை யங்ஙன் செறிந்த பேரிருளை யுன்ற
ணுமை வெஞ்சோதிதன்ணு னலித்து நீ வீட்டினுயே.

(இ-ள்.) ஸோமனே இப் பூமியி லுற்பவிக்கும் எல்லாச் செடிகளையும் தண்ணீரையும் பசுக்கூட்டத்தையுங் கூட்டுவித்துப் பரந்து விளங்கும் அந்தரத்தை விலாசமானதாகச் செய்தாய். அவ்விடத்து நிறைந்த பெரிய இருட்டினை உனது பெரிய சோதியினுற் கெடுத்தழித்தனை.—(எ-று.) ஒடதி, ஓஷதி, மருந்துச்செடி, பொதுவாகச் செடியையும் குறிக்கும்.

23. வலனுறு சோம தேவ மருவுமுன் றெய்வச் சித்தத்
துலைவறுபொன்னெமக்கிங்கூட்டுவான் பொருக; ஈர்சார்
வலியினுக் கீச னுன்னை யொருவரு மறிக்கா தேய்க;
மலையுறு போரி லெம்மை மதித்துறு மிடரை நீக்காய்.

(இ-ள்.) பலம்பொருந்திய ஸோமனாகிய தேவனே! உனது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய (அல்லது ஒளிபொருந்திய) புத்தியினால் கெடாத பொன்னை யெமக் களிக்கும் வண்ணம யுத்தம் செய்வாயாக. இருதிறத்தாரது வலிமைக்கும் நீயே ஈசனும், உன்னை யொருவரும் தடுக்காதிருக்கட்டும். யுத்தத்தில் எங்களுக்கு நேரும் இடர்களை நீக்குவாயாக.—(எ-று.) ஈர்சார், உபயகட்சி, இருதிறத்தார்.

வருக்கம் 23.

92. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 8.

18 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔசிஜ கோதமன். வடமொழிச்சந்தம் 1-4 ஜகதி, 5-12 த்ருஷ்டுப், 13-18, உஷ்ணி. தேவதை: 1-15 உஷஸ். 16-18 அசுவினிகள்.

(வேறு.)

1. இவ்வைகற் றேவதைக டங்கொடியை
 யுயர்த்தினவா லேன்ற பூர்வ
செவ்வியுறு திக்கினிற் பேர்பாதியினைத்
 தம்மொளியாற் செறித்த; வீரர்
கவ்வையுறு தடர்ப்பவர்த மாயுதத்தைத்
 தீட்டுதலிற் காந்தி தன்னா
லெவ்வமற வுலகளிக்குந் தாய்ப் பசுக்கள்
 செவ்வொளியி னேயா நிற்கும்.

(இ-ள்.) இங்கே தோன்றும் விடியற்கால தேவதைகளாகிய உஷஸுக்கள் தமது (இருட்டை யோட்டும்) கொடிகளை யுயர்த்தின. கிழக்குத் திக்கிற் பாதிப் பாகத்தைத் தமது ஒளியினால் நிறைத்தன. பகைவரை யடக்கும் வீரர்கள் தங்கள் (வாள் முதலிய) ஆயுதங்களைத் தீட்டுவதுபோலத் தமது பிரகாசத்தால் உலகத்தை யளிக்கும் தாய்ப் பசுக்கள் (செவ்வானங்கள்) தமது சிவந்த ஜோதியோடு பொருந்தி வருகின்றன.—(எ-று.) இவ்வகைய உஷஸுக்கள் நம்மைக் காக்கட்டும் எனக் கூட்டுக. வைகல்கள் எனப் பன்மைப்படுத்திக் கூறியது உபசார வழக்கென்பார் யாஸ்கர். செவ்வானங்கள் அங்குமிங்கு

மசைவது வீரர்கள் சட்டங்களிற் கத்திகளைத் தீட்டுவதுபோ லுள்ளது என்ற உவமை வியக்கத்தக்கது.

2. செவ்வொளிகள் சுயமாக மிகவெளிதி
னுதித்தனவாற்றேரின், வெண்மை
யொவ்வுறுநல் லாக்களினைத் தேரினெளி
தாகப்பூட் டுறு மவற்றை
யெவ்வமறத் தகைத்தேறி முன்போல
வுயிர்களுக்குத் தெளிவை யேற்றிக்
கவ்வுதம தொளியோடு சூரியன்றன்
சோதியினிற் கலந்தவன்றே.

(இ-ள்.) சிவந்த ஒளிகள் தாமாகவே அநாயாஸமாகத் தோன்றின. வெண்மையான பசுக்கள் (ஈண்டு கதிர்க்கற்றைகள்) தேரில் நன்றாகப் பூட்டிக்கொள்ளு மவற்றைத் தமது தேரில் கட்டி யேறி முன் (கழிந்த பகல்களைப்) போலப் பிராணிகளுக்கு ஞானத்தை யளித்துத் தமது காந்தியோடு சூரியனுடைய தேஜஸிற் கலந்துகொண்டன.—(எ-று.)

3. நாரியர்க டம்மொளியி னெருங்கியைந்து
தூரதல நின்று நாடி
யேரியலு நபதேசந் தனையருச்சித்
தொளிபரப்பும், எண்ணும் வீரர்
தாரியலுந் தோள்வலியாற் றுவுதலின்;
அணிகருமந் தன்னை யாற்றிச்
சாரமுறுஞ் சுதை பிழிந்து மகஞ்செய்வோர்க்
கெப்பொருளுந் தயக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) நாரியர்களாகிய உஷஸுக்கள் தமது பிரகாசத்தால் ஸமானமாக ஒன்று கூடித் தூர தேசத்திலிருந்து வந்து அழகுபொருந்திய ஆகாயப் பிரதேசத்தை யர்ச்சித்துத் தோள்வலியிற் சிறந்த காளைகள் (தமது ஆயுதங்களோடு) எல்லாவிடங்களிலும் தாவுவதுபோல வொளியை பரப்புவார்கள். அழகிய கர்மத்தைச்செய்து ஸாரமுள்ள ஸோமத்தைப் பிழிந்து யாகம் செய்பவனுக்கு எல்லாப் பொருள்களையுந் தருவார்கள்.—(எ-று.) பரப்பும், தயக்கும், திணை மயக்கம். நாரியர், நரரை விருத்திசெய்வோர்.

4. நடமாதர் மானப்பல் லுருவவுடை
தரித்திருளை நாடி யோட்டித்
தடமடியைப் பசுசுரக்குந் தன்மையினிற்
றன்னுரத்தைத் திறந்து காட்டி
யிடமகலெல் லாப்புவனத் தினுஞ்சோதி
விரித்தாக்க ளியையுங் கோட்டத்
திடைநின்று தாமாக வெளிப்படவி
னுஷைதோன்றி யிருள் சீப்பாளே.

(இ-ள்.) நடனஞ் செய்யும் மாதரைப் போலப் பலநிற மான உடையைத் தரித்து இருளை யோட்டி விசாலமான மடியைப் பசு சுரந்து காட்டுவதுபோலத் தனது மார்பைத் திறந்து காட்டி, இடமகன்று எல்லா உலகங்களிலும் தனது ஜோதியை விரித்துப் பசுக்கள் கொட்டிலிலிருந்து தாமே வெளிப்படுவதுபோல உஷஸ் வெளித்தோன்றி இருட்டைச் சேதிப்பாள்.—(எ-று.) ந்ருதூங்கிவ என்பதற்கு ந்ரூம் ஸ்தூர் வதி ரிக்தீ கரோதி ந்ருது: நாபித: என்றும் ஒரு பொருள் கூறுவர். மயிர் வினைஞனைப்போல இருட்டை வபனஞ் செய்து என்பது பொருள்.

(வேறு.)

5. கிழக்கினிற் செறியன்னுடன் கிளரொளியாருங்கண்டார்;
பழக்குறச் சர்வ திக்கும் பரந்து பேரிருள் சீக்கின்றாள்;
பழிச்சுறு மகயூபத்திற் பளிச்சென நபத்திற் றன்றே
சமுத்துவள்வான்பெண், கோலக்கிரணவெல்சேவித்தாளே.

(இ-ள்.) கிழக்குப் பக்கத்தில் நிறைந்த அவளது (உஷஸினது) காந்தியை எல்லாரும் பார்த்தார்கள். பின்பு எல்லாப் பக்கத்திலும் பரந்து உலகை மூடியுள்ள இருட்டை யோட்டு கின்றாள். ஸ்தோத்திரம் செய்கின்ற யாகத்திலுள்ள கட்டுத் தறியைப்போலப் பளபளவென மின்னும்படி தனது காந்தியை யாகாசத்திற் சேர்ப்பாள். விண்ணின் புத்திரியாகிய உஷை சித்திர பானுவாகிய சூரியனைச் சேவித்தாள்.—(எ-று.) பட்டை யோடு கூடி நன்றாகச் சீவப்பட்ட யூபஸ்தம்பத்திற்கு நெய் முதலியவற்றை யூற்றி அத்வர்யுக்கள் அழகுபடுத்துவதுபோல உஷஸ் தனது அழகிய ரூபத்தால் ஆகாயத்தை யழகுபடுத்துகி றாள் எனத் தொழிலுவமையாகக் கொள்க.

வருக்கம் 24.

6. கடந்தன மிவ்விருட்டி னெல்லையை ; காணும் வைகல்
மடந்தனை யகற்றி மன்னு முயிர்களை மீட்டுயர்த்தாள் ;
இடந்தரு சீரை யேய்வாள் வசீகரன் மலர்ச்சி யெய்திச்
சுடரொடு மனங்களிக்கத் துகளிரு ளருந்தி ளுளே.

(இ-ள்.) இந்த இருட்டினது எல்லையைக் கடந்தனம். மேலெழுந்து தோன்றும் வைகல் (விடியற்காலாபிமானி தேவதை) எல்லாப் பிராணிகளின் அஞ்ஞான அந்தகாரத்தையு மோட்டி அவற்றை எழுப்பினுள். கீர்த்தி யடையும்படி ஜனங்களை வசியம்பண்ணுவதிற் சாமார்த்தியமுள்ளோனது நகை முகத்தைப் போலப் பிரகாசத்தை யடைந்து நல்ல காந்தியோடு (கண்டோர்) மனம் களிக்கும் வண்ணம் குற்றம் பொருந்திய இருட்டைத் தின்றொழித்தாள்.—(எ-று.)

7. வான்மகளொளியின்வாய்ந்தா ளுண்மையை மருவுவோரை
யேன்றிவ ணடத்துவாளை யேத்தினர் கோதமக்கா
ரோன்றினோர் துதியாலன்னந் தோற்றுவாயுஷையேமக்கள்
சான்று நன்மா வா வோங்கி யடிமைகள் சார்ந்த சீரின்.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியும், ஒளி சிறந்தவளும், உண்மை யுள்ளவர்களை நடத்துபவளுமாகிய உஷையைக் கோதமக் குடியிலுதித்தவர்கள் ஸ்தோத்திரங்களால் ஏத்தினர்கள். உஷைத்தேவியே! புத்திர பௌத்திரர்களோடு சிறந்து, குதிரைகளும் பசுக்களும் நிறைந்தது, வேலைக்காரர்கள் மிகுந்த சிறப்போடு கூடிய அன்னத்தை (போகத்தை)த் தருவாயாக.—(எ-று.)

8. பொன்னொடு மொளிசிறந்து நல்வினைப் போற்றுவக்கு
நன்னய வுஷையே,வன்ன நண்ணிய பெருந்தனத்தை,
மன்னுறு கீர்த்தி மக்கள் மாவொடு மேவ லாளர்
துன்னுறு மதனை, நீயும் விளக்கு வித்ததனைத், தோய்வாம்.

(இ-ள்.) பொன்னோடு பிரகாசம் பொருந்தி ஸத்கர்மங்களோடு கூடிய ஸ்தோத்திரத்தைக்கேட்டுக் களிகொள்ளும் உஷஸே! உணவுப்பொருள்களோடும், கீர்த்தியோடும், புத்திரர்களோடும், குதிரைகளோடும் வேலைக்காரர்களோடும் கூடிய பெரிய செல்வம் உன்னால் பிரகாசம்பெறத் தரப்பெற்றதை யாங்கள் அடைவோமாக.—(எ-று.)

9. தேவி யிப்புவன மெல்லாம் நோக்கி, மேற்காகும் திக்கிற்
பாவு தன்னொளியாற் பரப்ப விடமெலாம் பரந்து பூமி

Three Gems

ஸ்தம்பனவடி - - தாது விருத்தி மாத்திரை

சுக்கில மேகத் (ஸ்பெர்மடோரியா) திற்குக்கைகண்டது. எவ்வித பலவீனத்தையும், நரம்புத் தளர்ச்சியையும் போக்கிவிடும். பசியை விளைவிக்கும், ஞாபக சக்தியை வளர்க்கும், மூளைச் சூட்டை ஆற்றும். 25 மாத்திரை ரூபா 2.

மேஹ சஞ்சீவி எண்ணை 96 மூலிகைகளினால் சித்தப்படுத்திய

குஷ்டரோக நிவாரணி

திமிர், குஷ்டம், ஆரூத ரணம், குழிப் புண்கள், கிரந்தி, மேக பத்துகள், கரிமேகம், வெண்குஷ்டம், மதுமேகம் சகலவித சர்ம வியாதிகளைத் தீர்க்கும். தீர்க்காவிட்டால் பணம் வாபீசு செய்வோம்.

6 அவுன்ஸ் ரூ. 5; 3 அவுன்ஸ் ரூ. 3.

ஸ்வர்ண ரசாயனவடி - உயர்ந்த தங்க டானிக் மாத்திரை

நரம்புகளை முருக்கேற்றி இந்திரிய புஷ்டி, பலம், காந்தி, தீர்க்காயுஸைத் தரும். 40 மாத்திரைகள் ரூபா. 6.

ஸ்ரீமான் ஸி. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர், B.A., B.L., 12, சிங்கண்ண நாயக்கன் தெரு, சென்னை:—வைத்திய பூபதி கோட்டா ஜெயராம் நாயுடு அவர்களுக்கு கிரவ்யாதிரஸ மாத்திரை, திராக்ஷாரிஷ்ட, மேஹாந்தத் தைலம் இம்மூன்றும் எனது மனைவிக்கிருந்த நீடித்தகால வயிற்றுவலியைப் போக்கி விட்டன என்பதைக் கிருதக்ஞதையோடு அறிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கேட்லாக் இனாம். தபால் சிகிச்சை செய்வோம். ஏஜண்டுகள் தேவை.

வைத்திய பூபதி டாக்டர் கோட்டா ஜெயராம் நாயுடு,
டாக்டர் கோட்டாஸ் எம். எஸ். மெடிகல் ஹால்,
146, பிராட்வே, மதராஸ்.

ஜபம் செய்த முகம் பார்க்கும் ஹிப்நாடிஸம் என்ற கண்ணாடி.

நம்பினவருக்கு மருந்தும் மந்திரமும் ஜயமளிக்கும்.

ஆண்டி முதல் அரசன் வரையில் ஆண் பெண்களும் உபயோகிக்கக்கூடியது.

உங்கள் வியாபாரத்தில் விர்த்திபெற வேண்டுமா? உங்கள் பகைவன் உங்களுக்குப் பணியவேண்டுமா? உங்கள் உத்தியோகம் உயரவேண்டுமா? உங்கள் எஜமானின் அன்பு வேண்டுமா? உங்கள் வார்த்தையை உலகத்தோர் மதிக்க வேண்டுமா? உங்கள் கஷ்டம் நீங்கிச் சுகம்பெற வேண்டுமா? உங்கள் நாட்டம் கைகூட வேண்டுமா? உங்கள் தீராத வியாதி நீங்க வேண்டுமா? உங்கள் மனக்கவலை நீங்க வேண்டுமா? உங்கள் விவகாரங்கள் ஜயம்பெற வேண்டுமா? நீங்கள் பரீக்ஷையில் தேற வேண்டுமா? மேலே சொல்லிய காரியங்களில் நீங்கள் ஜயம் பெற வேண்டுமானால் அடியில் கண்ட விலாசதாரருக்கு 4 அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் உபயோக விபரத்துடன் மேலே கூறப்பட்ட கண்ணாடி அனுப்பப்படும்.

ஸாது சங்கம், 119, பிராட்வே, மதராஸ்.

போட்டிப் பரிசுகளுடன் கேட்லாக் இனாம்.

நீங்கள் வெளியில் சொல்ல வெட்கப்படும் சகலவித மர்ம நோய்களையும் போக்கக்கூடியது சித்தானந்த சிட்டுக்குருவி லேகியம்.

போலி பாம்களில் ஏமாந்து போகாதீர்கள்

அம்ருதாஞ்சன்

இந்தியாவில் சிறந்த பாம் என்று இப்போதைக்கு 40-வருஷ காலமாகப் பெயர்பெற்று நிற்பது.

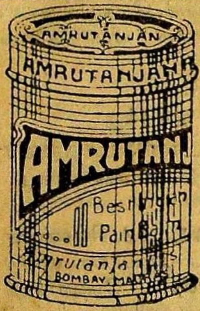

வலியை உடனே போக்கும்

சிறந்த மருந்தெனக் கைகண்டது.

கோடிக்கணக்காக விலையாகிறது.

எங்கும் கிடைக்கும்.

பெரிய புராணம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பெரியபுராணம் மூலமும், "நவசக்தி" ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் சஞ்சிகை உருவில் மாதந்தோறும் வெளிவந்துகொண் டிருக்கின்றன. மூலம், ஓலைப் பிரதிகள் கொண்டு ஒப்புநோக்கப்படுகிறது; பொருந்திய பாடபேதங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. குறிப்புரை, பதவுரைபோலத் துணை செய்யும். இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத ஆராய்ச்சி விசேடங்களும் பொறிக்கப்படுகின்றன. சுமார் 25 சஞ்சிகையில் புத்தகம் முடிவு பெறலாம். ஒரு சஞ்சிகை விலை அணா 4.

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை ரூபா 5.
,, ,, ,, வெளியூர் ,, 6.

புத்தகம் முடிந்தபின் விலை 7-ரூபாய்க்கு மேலாகும். 6-சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தனுப்புவோருக்கு ஒரு புத்தகம் இனாம்.

முருகவேள் புத்தக சாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

For the convenience of a few Patrons and Lovers of Tamil Literature who are supporting the undersigned in the completion of the Rig-Veda in Tamil, the following concession rates are fixed to enable them to purchase as many copies as possible for distribution and to encourage the Editor in his arduous task.

FOR MONTHLY PAYMENTS.

I. Featherweight Paper Edition.

			If paid in advance.		
(*a*) For 75 copies of a part	...	Rs.	60	0	0
(*b*) „ 60 „	...	„	48	0	0
(*c*) „ 50 „	...	„	42	8	0
			By V. P. P.		
(*a*) „ 75 „	...	„	62	8	0
(*b*) „ 60 „	...	„	50	0	0
(*c*) „ 50 „	...	„	45	0	0

II. Glazed Paper Edition.

			If paid in advance.		
(*a*) For 100 copies of a part	...	Rs.	40	0	0
(*b*) „ 75 „	...	„	32	8	0
(*c*) „ 60 „	...	„	25	0	0
			By V. P. P.		
(*a*) „ 100 „	...	„	42	8	0
(*b*) „ 75 „	...	„	35	0	0
(*c*) „ 60 „	...	„	27	8	0

The Samskrit text with swara will appear as supplement at convenient intervals and will be charged one Rupee for each Ashtaka or Volume. Orders to send by V. P. P. should be accompanied by a remittance of Rs. 5/- which will be kept as permanent advance.

Foreign orders will be calculated at two shillings a rupee for the purpose of this work.

SECRETARY,
Veda Pravachana Mandir,
ROYAPETTAH, MADRAS.

The Rig-Veda Samhita is published in Tamil by monthly parts of one chapter each, out of a whole of sixty-four chapters.

As the result of the author's lecturing tour in Burma, Malaya, Indo-China, Cambodia and Ceylon for more than two and a half years, the Vedic monthly reaches all the important towns and villages of the Tamil land round the Bay of Bengal.

Business men will get the maximum benefit by advertising through this monthly magazine. Try once and you will find it to your satisfaction and advantage. Advertisements are taken in English, Tamil and Telugu. Translation free. **All charges are payable in advance.**

RATES OF ADVERTISEMENT.

Description.	12 Months.	6 Months.	3 Months.	1 Month.
Full Page ...	Rs. 90.	Rs. 50.	Rs. 25.	Rs. 10.
Half Page ...	Rs. 50.	Rs. 30.	Rs. 15.	Rs. 6.
Quarter Page ...	Rs. 30.	Rs. 20.	Rs. 10.	Rs. 4.

MANAGER,
Veda Pravachana Mandir,
27, Muthu Mudali St., Royapettah, Madras.

ரிக்வேதம் என்னும் மாதாந்தர ஸஞ்சிகை சுமார் டிம்மி 80-பக்கங்கள் கொண்டது. எல்லாராலும் விரும்பிப் படிக்கப்பெறுவது.

இந்தியா, பர்மா, பினாங்கு, மலாக்கா, சிங்கப்பூர், ஐக்கிய மலாய நாடுகள், ஸைகோன், பிரஞ்சு கொச்சின்சீனம், காம்போஜா, இலங்கை மற்றும் பிரதேசங்களிலுள்ள கல்விமான்களாலும், வியாபாரிகளாலும், தோட்டக்காரர்களாலும், ஜமீன்தாரர்கள், மிட்டாதாரர்கள், செல்வவந்தர்கள் முதலியவர்களாலும், ஸங்கங்கள், புத்தகசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், வாசகசாலைகள் இவற்றின் அங்கத்தினராலும் படிக்கப்பெறுவது.

விளம்பர விகிதம் வருமாறு :—

விவரம்.	12-மீக்கு.	6-மீக்கு.	3-மீக்கு.	1-மீக்கு.
முழுப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 90.	ரூ. 50.	ரூ. 25.	ரூ. 10.
அரைப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 50.	ரூ. 30.	ரூ. 15.	ரூ. 6.
கால்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 30.	ரூ. 20.	ரூ. 10.	ரூ. 4.

விளம்பர சார்ஜை முன் பணமாக அனுப்பவேண்டும்.

இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு மூன்று பாஷைகளிலும் விளம்பரம் போடப்பெறும்.

மானேஜர்,
வேதப்ரவசன மந்திரம்,
27, முத்து முதலி வீதி, ராயப்பேட்டை, சென்னை.

Printed by Penrose & Co. at the Noorjahan Press, 19, Sunkurama Chetty St., G.T., Madras, & Published by Maharshi Sivadhyanananda, Editor and Secretary, Veda Pravachana Mandir, 27, Muthu Mudali Street, Royapettah, Madras.